

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KÖİP, TİP, TKP, TKEP, TKSP, TSİP

6 parti ortak çağrı yaptı

" POLİTİK TUTUKLULARIN SALIVERİLMESİ VE GENİŞ KAPSAMLI BİR GENEL AF İSTEMİNİ SONUÇ ALICI BİR YAYGINLIĞA VE ETKİNLİĞE KAVUŞTURALIM!"

Türkiye ve Kürdistanlı Emekçiler,
Demokrat ve Barışsever İnsanlar,

Onbinlerce siyasi tutuklu Türkiye cezaevlerinde üç yılı aşkın süredir sistematik işkence ve akıl almaz zulüm altında. Türkiye'de genel ve yerel seçimlerle sözde demokrasiye geçildiğinin söylendiği günlerde, faşist rejim, zindanlardaki yurtseverleri moral ve fiziksel olarak yok etme çabalarını daha da artırdı.

6 Kasım 1983 seçimlerinden bu yana askeri mahkemeler 63 yeni idam ve 80 yeni ömürboyu hapis cezası verdi. Bu dönemde açılan yeni davalarla birlikte idam istemiyle yargılananların sayısı 5000'e yükseldi. Faşist rejimin Genel Kurmay Başkanlığının 2 Nisan 1984 tarihli açıklamasında itiraf edildiği gibi, politik tutukluları fiziksel ve moral olarak yok etmek üzere kurulan "özel" cezaevlerinde "savaş durumu" koşulları uygulanmaktadır. Yine aynı açıklamayla cezaevlerinde 52 kişi-

nin öldüğü itiraf edildi. Gerçek durum ise savaş esiri düşman askerlerine reva görülen den çok daha ağır ve insanlık dışıdır.

İşte bu koşulları protesto etmek için, ülkenin dört bir yanında politik tutuklular ölümü göze alarak direnişe geçti. Direnişlerde yüzlerce yurtsever komaya girdi, Diyarbakır Cezaevi'nde 11 Kürt yurtseveri yaşamını yitirdi. Tutuklu eşleri, anaları, tehditleri, tutuklanmayı göze alarak yakınlarının kanlı camışmaları ile hükümetin kapısına dayandılar.

Türkiye ve Kürdistanlı Emekçiler, Demokrat ve Barışsever İnsanlar, DİSK, Barış Derneği, TÖB-DER ve diğer ilericiler, demokrat parti ve örgütlerin yönetici ve üyeleri, onbinlerce yurtsever, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nın ABD'nin nükleer füze rampası, sıçrama tahtası olmasına, IMF'nin ekonomik yıkım dayatmasına ve ülkemizde demokrasinin yok edilmesine karşı direndik-

leri için cezaevlerindedir. Onların sahsında halklarımızın can güvenliği, ekmeği, özgürlükleri zincir altındadır. Onların sahsında yok edilmek istenen halklarımızın barış, demokrasi ve bağımsızlık hareketidir. Politik tutukluların özgürlüğüne kavuşturulması için mücadele, dünyada barış, ülkemizde demokrasi, halka iş, ekmeğe için verilen mücadelenin bir parçasıdır. Bu nedenle politik tutukluların saliverilmesi ve geniş kapsamlı bir genel af istemi çeşitli politik görüşten güçlerce ve geniş halk yığınlarıncı benimsenmektedir. Zindanlarda, yurt içinde ve dışında bu istemin hayata geçmesi için yoğun çabalar sürmektedir. Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Komünist Emek Partisi, Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bu istemi ve çabaları destekliyor, sonuç alıcı bir

Arkası 9. sayfada

Onlar süngüye, biz yığınlara güveniyoruz

"Elim kopsaydı da Özal'a oy vermeseydim!" Yerel seçimlerin üzerinden daha bir ay geçmeden, iş yerinde, kahvede, yolda en çok duyulan söz buydu. Özal'ın yayılım ateşi gibi yağdırdığı zamlar boyalı basında yaratılan Özal efsanesini kısa sürede yerle bir etti.

Nisan ayında, aylık fiyat artışlarında % 8.2 ile son dört yılın rekoru kırıldı. Bu, işçilerin, köylülerin, memurların sofrasından çılmada kırılan bir rekordur.

Yalnız bu kadar mı? Duvara bir tek çivi bile çakmayan Özal, harıl harıl gecekondu yıkıyor. Sanayii işletmelerinde işçi çıkarımları artıyor. MESS halâ "işçi maliyetleri"nin yüksekliliğini şikayet ediyor, "ücretli izin günleri daha da azaltılmalıdır" diyor. Türk-İs Başkanı Sevket Yılmaz, "Çalışma Bakanlığınca böyle adamlar doldu ki, bunlar bana bile komünist diyorlar" diyor. Düşük bütün baş fiyatlarını protesto ettikleri için Ziraat Odaları, Ziraat Mühendisleri Odası ve Ziraatçılar Derneği başkanlarına dava açılıyor. Sarkıcı Selda bir şarkısında "Türkiye'deki büyük toprak sahiplerine haydut" dediği gerekçesiyle "komünizm propagandası yapma suçu"ndan tutuklanıyor. Sıkıyönetim Mahkemelerinde onar onar idam cezaları kesilmesi, tutuklamalar, siyasi polis hücrelerinde yurtseverlere yapılan işkenceler sürüyor.

Tüm bunların sorumluları, vurguncu holdinglelerini, uçsuz bucaksız çiftliklerini korumak, sömürülerini daha da artırmak umuduyula Amerikan emperyalistlerine daha sıkı sarılmak istiyorlar. Amerikan tekelleriyle, General Dynamics ile, ITT ile yeni yeni ihanet belgeleri imzalıyorlar. Pentagon, bu ayın sonunda Washington'da yapılacak olan NATO toplantısında Türkiye'de de Pershing ve Cruise roketlerinin yerleştirilmesini gündeme getirmeye hazır lanıyor.

Halkın tüm bunlara tepkisi büyüktür. Diktatör Evren o nedenle ağzını her açtığında "Anayasayı değiştirmek isteyenler!"

Arkası 7. sayfada

Strasbourg'da eylem birliği

TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ İSTEYEN GÜÇLERİN
ORTAK SESİ AVRUPA KONSEYİ ÖNÜNDE DE YÜKSELDİ

8 Mayıs günü Strasbourg'da Avrupa Konseyi binası önünde büyük bir kalabalık toplandı. Aralarında TİP Genel Başkanı Behice Boran, DİSK'li sendikacılar, TÖB-DER Genel Başkanı Gazioğlu ve yıllar yılı ülkemizde demokrasinin, bağımsızlığın, özgürlüklerin savaşını vermiş, saçlarını bu uğurda ağartmış, her türlü acının çemberinden geçmiş nice yığıt, değerli insan. Avrupa Konseyi önünde, 6 sol partinin, KÖİP'nin, TİP'in, TKP'nin, TKEP'nin, TKSP'nin, TSİP'in yandaşları, başka demokratlar. Avrupa Konseyi önünde, Türkiye'li göçmen işçiler, ilericiler ve Avrupalı demokrat dostlarımız, aydınlar, öğrenciler... 6 partinin, "ülkemizin ve dünyanın tüm barış ve demokrasi güçlerine, halkımıza ve dünya halklarına" seslenen Ortak Çağrısı. "Türkiye'deki politik tutukluların salınması ve geniş kapsamlı bir genel af istemini desteklemeye"

çağırın bu ortak ses Avrupa Konseyi'nde yankılandı. Türkiye demokrasî güçlerinden oluşan bir heyet, Konseye, "Genel af" için toplanmış 170 bini aşkın imzayı sundu. Heyetin sözcüsü; DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal, Avrupa Konseyi binası içinde düzenlenen bir basın toplantısında, Türkiye'de demokrasiye geçilmek bir yana, tam tersine demokrasi güçlerine saldırının şimdi çok daha ince yöntemlerle ve artarak sürdüğünü belgelerle sergiledi. Yüreklerinin kulakları sağır olmayanlar elbette cezaevlerinde yurtseverler yakılırken, işkenceler sürerken, birbiri peşisıra idam cezaları verilirken, Türkiye'de demokrasinin "D"sinin bile olmadığını pek iyi anlıyorlar. Yüreklerinin kulakları sağır olanlara ise elbette hiçbir şey anlatılamaz.

Arkası 9. sayfada

TKP İzmir İl Örgütü hükümeti protesto etti

İzmir Balatçık'da gecekondu yıkımı

ANAP hükümeti dün "yapın" dediği gecekonduları şimdi kendisi yıktırıyor. İzmir'den gönüllü muhabirimiz Mehmet Zero bildiriyor:

İzmir'in Çiğli ilçesi Balatçık sirtlarındaki gecekondu 14-15 Nisan günlerinde yıkıldı. 14 Nisan günü Karşıyaka belediyesinin yıkım araçları Balatçık sirtlarına dayandı. Varını yığını buraya yatırmış olan yurttaşlar, evlerini yıktırmamak için ellerinde bayraklar, çocuk-çocuk yıkım araçlarının önüne çıktılar. Kimileri buldozerlerin önüne yattı. Bunun üzerine belediye yetkilileri akşam üzeri polis getirterek, yıkımı polis nezaretinde gerçekleştirdiler. Polise kordonunu yarmaya çalışan bazı kadınlar coplarla dövüldü. Çocuk-çocuk ailelerden yükselen çığlıklara karşın gecekonduların yıkılması üzerine, yurttaşlar çaresizlik içinde sokakta kaldılar. Kimileri geceyi hafif yağmur altında, eşyalarının başında geçirdi, kimileri Balatçık ve Çiğli'de kalan aileleriyle sokakta kaldılar. Bugün de devam etti.

Gecekonduların sahibi yurttaşlar, seçimlerden önce ANAP'lı parti yöneticilerinin kendilerine gelecek, gecekondu yapılmasını teşvik ettiklerini ve hatta belediye tarafından kendilerine numara bile verildiğini söylediler. Ellerinde makbuzları gösteren İsmail Sifa, Latif Pınar, Ali Keleş, Ahmet Yıldız, Musa Pınar adlı yurttaşlar olayı bize şöyle anlattılar: "Gecekondu yaparsak bize tapu vereceklerini söylediler. Biz de vergi dairesine giderek, bizzat ANAP'lı yetkililerin isteği ile, gecekondularımızı 1981 yılında yapılmış gibi gösterdik. Cezalı olarak vergimizi ödedik. Belediyeye gittik numarataj verilmizi ödedik. Geldiler sokak numaraları verdiler. İnşaatlarımızı yaparken belediye zabıtalari geliyor, kolay gelsin deyip gidiyorlardı. Ama seçim sonrası aynı zabıtalari gelip gecekonduları tespit ettiler. Seçim öncesi gelecek bizzat kendisi gecekondu yapmamızı öneren ANAP Karşıyaka Belediye Başkanı Nevzat Cobanoğlu, başkan seçildikten sonra bizle görüşmeye yanaşmadı. Kendisine gecekondularımızın yıkımının durdurulması

Arkası 7. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Her yerde uyanık olmak

Kadriye Aysel

Subat ayı Atılım'ında çıkan ve TKP'nin Sesi'nde yayınlanan "Polis faaliyetlerinin legalize edilmesi" yazısı uzun zamandır gereksinim duyduğumuz çok önemli bir konuyu işliyor. Çoğumuzun, kısa bir zaman için de olsa, yazıda değinilen hatalara düşmüş olması söz konusudur.

Bu yazı, bizim gibi yurtdışına çıkmak zorunda kalan partililer için daha da önem kazanıyor. Tabii bu önemlilik Avrupa'da işçi olarak çalışan yoldaşlarımız için de aynen geçerlidir.

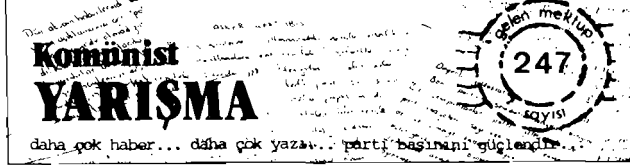
Kanımcı, yurtdışına çıkınca birden polis tehlikesinin ortadan kalktığını düşünebilmemiz yapılabilecek hataların en önemlisidir. Karşımızdakinin "Türk polisi" olmaması bizl kısmen bir rahatlığa itebilir. Polisin doğrudan operasyon alanından çıkmış olduğumuz için, polisin izleme ve dinleme yöntemleriyle bizlerden bilgi alma işlevini gözardı edebiliriz.

Buraya gelene iki seneye yakın bir süre geçti. Simdi bulduğumuz ülkenin polisinin "bizimkiler"le farklılık taşımadığını iyi biliyoruz. Bulduğumuz ülkenin polisi, tüm Batı Avrupa polis örgütleri gibi, Türkiye polis örgütüyle sıkı ilişkiler içinde. Türkiyeli göçmen kitlesinin içinde de bizzat Türkiye polisi görev yapıyor. Bunun yanı sıra Türkiye Konsoloslukunda çalışan kanallıyla bir haber alma ağı oluşturularak göçmen işçilerin, ailelerinin ürkütülmesi, hareketsizleştirilmesi hedefleniyor. Gerek polis, gerek ajanlar aracılığıyla muhtelif dedikodular yayılmaya çalışılıyor. Bu yolla "gerek politik, gerekse işçi-göçmenlerin arasında olumsuz bir psikolojik ortam yaratılmak isteniyor. Diğer yandan, yayılan dedikodulara ideolojik kılıflar uydurma çabaları da söz konusu. Tüm bunların yanı sıra ülke polisinin izleme ve dinleme faaliyetleri de cabası. İşte böylece bir ortamda bizler, olağanüstü bir dikkatle görevimizi sürdürmek zorundayız. Ancak tüm istemimize

ve gayretimize karşın, dikkatimiz ve önlemlerimiz için "yeterli düzeydedir" diyemeyiz.

Cünkü bizler hâlâ bulunduğumuz ülke için konspirasyonun ne demek olduğunu iyice özümsemiş değiliz. Göçmenliğimizin ilk zamanlarında sohbetlerimiz sırasında, herbirimiz memleketle ait anılarımızı, elbette belli bir özeni göstererek, anlattık. Ancak dünya capındaki deneyimler de gös-

teriyor ki, bizlere hiç de önemli gelmeyen bilgiler polisin işine yarayabiliyor. Çünkü polisin bir işlevi de, uzun süreli izleme ve dinlemeyi gerçekleştirmek, bilgileri depolamak ve bu biriken bilgiyi değerlendirmektir. Bunun yanı sıra, bulunduğumuz ülke içindeki çalışmalarını üzerine herhangi bir "zararsız" sohbet için de, yukarıda işaret edilen tehlike geçerlidir.

Daha şimdiden kazanıyoruz

Yarışma için gelen mektupların bir çoğu "Mektubuma nasıl başlayacağımı kestiremiyorum", ya da "Ne yazacağımı bilemiyorum" sözleriyle başlıyor. Ama görüldüğü ki, yoldaşlarımız söylediklerinin tersine, bu işi becerebiliyorlar. Hem de iyisini becerenler de az değil. En azından herkes bir caba, bir çalışma içinde.

Yarışmaya katılarak Bursa'daki işçilerin sesini duyurmaktan gurur duyduğunu belirten Azem Başibüyük, ne olur, ne olmaz, eksik kalmışın demiş; haberi yazmak için kalemi eline aldığında "Nerede?" sorusunu yazmış, bir de eşit çizgişi çekip yanıtını karşısına yazmış. "Kim?" sorusunu yazmış, karşısına yanıtını vermiş. "Ne yaptı?" demiş, yanıtını vermiş. Ve sonuçta, her yanı tam, eksiksiz bir haber yapıp göndermiş.

M.Bilir ise Atılım'ın iyileştirilmesine yalnız yazı ve haberleriyle katılmakla sınırlanmamış kendini. Atılım'ı teknik olarak da eleştiri süzgecinden geçirmiş, yeni sayfa düzeni vb. önermiş. M. Bilir'in uyarısıyla, Atılım'ın Nisan

sayısından bu yana sürdürdüğümüz hatamızı, bu sayıda düzeltiyoruz. 1 Nisan sayısında, Atılım'ın sayısını değiştirmeyi unutarak, ikinci kez 124 yazmışız. Elinizdeki Atılım, bu nedenle 128 sayısını taşıyor.

Federal Almanya'dan Sandalcı imzasıyla yazan bir okuyucumuz yarışmanın kendisine daha şimdiden kazandırdıklarını ele alıyor: "25 gündür yazılar yazıyorum. Yazdıklarımın hiçbirini birbirini tamamlamadı. Birgün yazdığımı ertesi gün beğenmedim. Aklıma geleni yazı diline dökmeye çalıştım. Bu süre içinde iki şey kazandım.

Birincisi, hergün partimizin merkez organına yazı yazma gayreti giderek alışkanlık haline geldi. Hergün yazdıklarımı kullanamadım. Ama yazı yazma alışkanlığı ediniyorum.

İkincisi, "işlerin çokluğu", "yorgunluk" vs. nedenlerle okumaya ayıramadığım zamanı yaratmaya başladım. Yazmak, bir şeyler üretmek ancak okumakla olanaklı. Simdi günlük yaşamın planlanmasında okumaya ve yazmaya kesin olarak zaman ayırıyorum. Demek bunca işin arasında okumaya ve yazmaya ama az, ama çok zaman ayırmak olasıymış".

Mardin'den yazan Mervan arkadaşımız, TKP'nin Sesi radyosunda eğitici bir program olmasını ve bu programda su gibi soruların yanıtlarına yer verilmesini istiyor: RÖportaj nasıl yapılır? Haber nasıl kaleme alınır? Genelden özele doğru mu, özelden genele doğru mu aktarılır? Olayların ele alınışı ve değerlendirilmesi nasıl yapılmalıdır? vb. Bu tür kısa, eğitici bir programı önümüzdeki günlerde TKP'nin Sesi'nden dinleyebilirsiniz.

Kuşkusuz, örnek gönüllü muhabir olarak İzmir muhabirlerimizden M.Zero'yu göstermemize hiçbir yarışmacımız karşı çıkmamıştır. Atılım'ın birinci sayfasında yer alan gecekondü yıkımıyla ilgili haberini, M.Zero, olayların akışı içinde, neredeyse günü gününe aktardı. Yıkım öncesi gelişmeleri, yıkım günü olanları ve ardından dağıtılan parti bildirisi üç ayrı mektupta, olayların geçtiği günün içinde, sıcaklığına iietti. Kendisini tüm yoldaşlar, tüm Atılım okurları adına

Bu nedenle evlerde yapılan sohbetlerde de son derece dikkatli olmak gerekiyor. Memleketle ilgili anılar hiç sohbet konusu olmamalı dersek abartma yapmış olmayız. Yine bu sohbetler sırasında o ülkedeki örgütlenmemize ilişkin bilgiler vermek de özel önem taşımaktadır. Bize sempatican kişiler hakkında ya da yoldaşlarımız hakkındaki görüşlerimiz de polisin işine yarayan değerli bilgilerdir. Yine önemle üzerinde duracağımız bir diğer konu da, telefon konuşmalarımız. Uzun bir süre alan ve bir çok bilgiyi, görüşü içeren telefon konuşmaları, yine polis için büyük değer taşımaktadır.

Peki ne yapalım? Hiç konuşmadan susalım mı? Elbette hayır. Ama hızla konspiratif yöntemler geliştirmemiz gereklidir. Konspirasyon için geçerli evrensel kuralları, çalışma koşullarımıza yaratıcılıkla uydurmayı bilmeliyiz. Bircimsel önlemlerle abartmaya kadmadan, uzun erimli düşünerek bu iş yapılabilir.

5. Kongrede alınan kararların hayata geçirilmesi, 83 Atılım'ının başariya ulaşması, "Daha güçlü TKP'ni gerçekleştirmek siyasi polise karşı kararlı, bilinçli bir savaşla sıkıca bağlıdır. Hayatımızın her anında uyanık, parti normlarına tamatına uygun bir çalışmaya gerçekleştirmek görevimizdir. Böylece bir çalışma hem siyasi polisin, hem de parti düşmanlarının önünü keser, onları kıpırdatamaz hale getirir. Böylece bir çalışmayla partimizin safıları arınır ve pekişir. Nihayet kanımcı, böylece bir çalışmaya gerçekleştirebilmek, parti üyeliğinin yenilenmesi sürecinde her yoldaş için parti üyeliğini yeniden hak etmede önemli bir adım olacaktır.

İlk "Atılım"ım

Bizim Radyo'yu dinleyenler, fabrikada, tezgah aralarında anlattıkları. Merakla dinlerdim. Onlara sorular sorardım. Ama aldığım cevapları tam anlayamazdım. Sözümler ettikleri partinin gazetesinin olup olmadığını sorduğumda da tam bir cevap alamamıştım.

Aradan yıllar geçti. Bir başka fabrikaya girmiştım. Bu işyerinden bir dost, cumartesi vardiya çalışıyordu. Bir zarf içinde bir mektup verdi. "Dikkatli oku, iyi sakla; üzerinde konuşuruz" dedi. O günün gecesi benim için çok kısa oldu. Çoluk-cocuk uyuduktan sonra, gazeteyi okudum. Çok heyecanlandım. Sabaha kadar gazeteyi ancak bir sefer okuyabildim. Pazartesi günü gazeteyi geri aldılar. Verememişim. Bir başkasının da okuması gerekiyor diyerek ikna ettiler.

Daha sonra Atılım'ı veren dostla uzun uzun konuşmalarımız oldu. Gazeteyi beraber okuduk, sorularımıza açık yanıtlar verdi. Yavaş yavaş daha iyi anlamaya başladım. Sonra kavganın ateşi beni de tutuşturdu.

İlk Atılım'ım, benim partiyi ilk bağış. Beni partime o götürdü.

Sefer Mert

"TKP üyeliğine layık görüldün yoldaş"

Öyle günler vardır ki, unutulmaz demek, o günü tanımlamak için yetmez. O gün ve günün getirdiği, insanın yaşamının bir parçası değil, ta kendisi haline gelir.

Yine bir şehidimizi gömmüş, Zincirlikuyu'dan dönüyorduk. Boğazın sirtlarında, kavgaya ve yaklaşılan 1 Mayıs üzerine konuşuyorduk. "Biraz ara verelim dostum" dedi, sonra... "Türkiye Komünist Partisi, seni üyeliğe layık gördü yoldaş!"

O an duyduklarımı anlatmam çok zor. Yolunda savaşmaya başladığı gününden bu yana, ulaşılması zor diye düşündüğüm, uğrunda ölümlere atıldığını yüce örgüt, somut, etiyile, kemiğiyle karşına çıkmıştı.

Artık bana açılan kapıdan içeri adımımı atıyordum. Artık adım adım partiyi, parti yaşamını öğrenmeye başlıyordum. Omuzlarımdaki sorumluluk eskisiyle kıyaslanamaz ölçülerde ağırdı.

Artık yol göstermek, örnek olmak zorunluluktur. En ağır so-

rumlulukların üstesinden gelmek, sorunları çözmek, saldırılara ve yenilen darbelerle rağmen ayağa kalkma becerisini gücünü göstermek bir zorunluluktur. Artık tek tek olaylar, eylemler değil bir partili olarak tüm yaşamı bir sınavdır. Ve o ilk günün heyecanı, sorumluluk duygusu artacağı yerde dinliorsa, bu sınavda kalmak kaçınılmazdır.

Parti üyeliğine layık görülenlerin ilk günün heyecanını, onurunu, sorumluluğunu duyup, geliştirenlerin omuzlarında partimiz öncülük rolünü yetkinleştiriyor. Parti bölmesi kadrolarla en ağır saldırılara üstesinden geldi. Bölmesi kadrolarla utkuya ulaşacaktır.

"Türkiye Komünist Partisi üyeliğine layık görüldün yoldaş!" Bu güvene layık olmak, partinin önünde yığınların önünde, her koşulda, her yerde, lafla değil, işle, savaşla bunu kanıtlamak!

T.Boztepe

K.U. ÇERNENKO:

SBKP Programının yeniden kaleme alınması üzerine

25 Nisan 1984'te SBKP MK'ne bağlı SBKP Programı'nın Yeni Bıçımını Hazırlama Komisyonu'nun bir oturumu oldu. Oturumda Komisyon Başkanı, SBKP MK Genel Sekreteri K.U. Çernenko yoldaş bir konuşma yaptı. Çernenko yoldaş konuşmasında,partinin en önemli ideolojik-teorik ve politik belgesi olan programın 26.Kongre'nin kararı doğrultusunda yeniden kaleme alınmasının karakteri ve içerilgyle ilgili ana sorunlar üzerinde durdu. K.U.Çernenko yoldaş özetle şöyle dedi:

Bu çalışmada en önemlisi, yeni toplumun ulaştığımız sosyal-ekonomik olgunluk aşamasını tam anlayarak hareket etmektir. Son yıllarda partinin belgelerinde ilkesel bakımdan önemli bir sonuç saptandı: Biz, tarihsel bakımdan uzun bir dönemin, gelişmiş sosyalizm aşamasının başlangıcında bulunmaktayız. Partinin ve Sovyet halkının bugünkü ve gözle görülür gelecekteki görevlerinin özünü de bu belirliyor. Günümüz koşullarında Programımız, gelişmiş sosyalizmin mükemmelleştirilmesinin programı olmalıdır. Komünizme doğru adım adım geçiş de buna göre olmaktadır.

Soruna böylesi bir yaklaşımla, bugün yürürlükte bulunan programın kimi hükümleri ile toplumsal gelişmenin reel gidişi ve yığınların biriktirdiği deneyim arasında yaşamın ortaya çıkardığı farkları kaldırma, komünizmin en yüksek evresine geçişin yolları ve süresi konu-

sunda belirli bir dönem varolan basitleştirilmiş görüşten tamamiyle kurtulma olanağı veriyor. Programın yeni biçimi, politik bakımdan son derece önemli olan bu sorunun çözümünü sağlamalıdır.

Programda gelişmiş sosyalizmin gerçekçi, her yanı tartışılmış bir tanımlaması yapılmalıdır. Bizim kazanımlarımız ve üstünlüklerimiz, sosyalizmin yeni tarihsel aşamada sağladığı büyük olanaklar yansımalıdır. Bunun yanı sıra, toplumun önünde duran sorunların karmaşık olduğunu da göstermek gerek. Başka bir deyişle, gerçeklerden, toplumsal pratiğin kanıtlanmış olduğu seylerden hareket etmek gerekir.

Kuşkusuz, Programda ulaşmak istediğimiz perspektifler, sonul amaçlar net bir şekilde çizilecektir. Bu belge, geleceğe giden yolu gösterdiği, yeni sosyal ufuklar açtığı için Program olacaktır. Burada ağırlık, tarihsel bakımdan görülebilir geleceğe, bugünkü kuşakların erişebileceği amaçlara verilmelidir.

Elbette ki, Programın yeni biçiminde bu amaçlar hakkında açık görüşler dile getirilecek, komünizm ülküsüne erişme yolunda sosyalizm ülküsünü tamamiyle yaşama geçirmemiz gerektiği gösterilecektir.

Parti Programı gibi bir belgede, rakamlar, herçesit ayrıntı kötüye kullanılmamalıdır. Önemli olan, esasın ayrıntılar içinde boğulma-

ması, temel gelişme doğrultusunun net bir biçimde görülmesi.

Programın yeni biçimindeki temel içeriği, toplumumuzun dinamik gelişmesindeki nicel değil, en önemli nitel özellikler oluşturmaktadır. Kuşkusuz, nicel göstergeler de bizim için ekonomik ve sosyal gelişmenin nirengi noktaları olarak kullanılabilir,kullanılıyor. Bu göstergeler beş yıllık planlarımızda, uzun vadeli hedef programlarında belirtilirler. Böylesi programlardan biri olan 1986-2005 yılları için SSCB bilimsel-teknik ilerleme kompleks programı çoktan hazırlanmaya başlandı. Bu belge, parti Programının bilimsel temellendirilmesi için, ona eklenen hükümlerin, bilimin en yeni kazanımlarıyla, somut bilimsel-teknik, ekonomik ve sosyal hesaplamalarla karşılaştırılması için daha etkin kullanılmak zorundadır.

Parti Programı, kısa, net ve eksiksiz olmalı, her komünistin, hatta her Sovyet insanının kolayca benimseyebileceği, anlayabileceği, kendi yaşamına ideolojik pusula yapabileceği biçimde olmalıdır. Bu, özellikle partinin genç kuşağı için önemlidir.

Açtıktı ki, Program çağdaş Marksist-Leninist bilgiyi, SBKP ve kardeş partilerin en son deneyimlerini, dünya çapındaki süreçlerin gerçekliğini yansıtan bir dizi yeni somut hükümle zenginleşecektir.

Arkası 8. sayfada

Afganistan gerçeği

● Ahmet ALAN

"Uyandı Nisan'ın öfkeli ateşiyile
telâşlı Afganistan,
Ve yenilenme günü doğdu yurdun ufuklarında
Rüzgârlar bile tutturdu bir
umut türküsü..."

Ünlü Afganistan ozanı Mir Abar,6 yıl önce 27 Nisan demokratik halk devrimini bu dizelele selâmlıyordu...

Yüzyıllarca gerilere uzanan Afganistan devletinin tarihinde 6 yıl, çolde kum tanesi. Ama politik, tarihsel önemi bakımından tüm önceki döneme eşit demek abartına olmasa gerek. Nisan devrimi bu çileli, yiglit halkın tarihinde yepyeni bir sayfa açtı. Afganistan Demokratik Halk Partisi'nin yönetiminde kardeş Afgan halkı barış ve sosyal ilerleme yolunda gidiyor. Bu 6 yılın deneyimini partinin rotasını doğruladı: Afganistan halkı asırlık karanlıklardan, geri kalmışlıktan yalnız devrimci yoldan kurtulabilirdi. Afganistan toplumunun çehresi kökten değişti. "Toprak işleyenindir!" Her köylünün yuğünde carpan bu özlem, Afganistan'da gerçek oluyor. Sömürgecn feodallerin topraklarına el konularak, 300 bin köylü ailesine parasız dağıtıldı. Toprak reformunun süren ikinci döneminde,daha 74 bin hektar toprak dağıtılacak. Köylünün tüm borçları affedildi. Ağaların elindeki bu kaynaklarına el konularak sulama işleri aynı adil ilkeye göre ayarlandı. Devrim Konseyi, Toprak Buyruğuna ek yaparak, tarımsal sorunların çözümüne emekçileri daha etkin çekme kararı aldı. Ayrıca, köylünün daha önce aldığı topraktan asgarinin üstünde vergi alınmamasını kararlaştırdı.

6 yıl önce % 95'i okuma bilmeyen 16 milyonluk Afganistan halkı Nisan devrimiyle bu karanlık perdeyi yırttı. 1980'de kabul edilen devlet planına göre, okuma yazma sorunu 1990'da tamamiyle çözülecek. Geçen yıl okuma yazma kurslarına 550 bin kişi katılarken, bu yıl bu sayı 635 bine çıktı. Uye sayısı 200 bine çıkan Demokratik Gençlik Örgütü buna büyük katkıda bulunuyor. ADGÖ 5.Ple-numunda alınan karar uyarınca her üye yılda 3-5 kişiyi eğitiyor. Öğrenciler tatillerde gönüllü olarak köylerde kursları yönetiyor. Bu veriler yalnız yetişkinlerle ilişkin. Çocuklar yeni yeni okullara kavuşuyor. Yalnız 1980'de 334 yeni okul kuruldu, 110 okul onarıldı. Son dört yılda buna daha yüzlerce eklendi.

Ülke tarihinde ilk kez "Aileyi, anneliği ve çocukları koruma yasası" yürürlüğe girdi.

Afganistan kadını adım adım toplum yaşamındaki yerini alıyor. Afganistan Kadın Örgütü'nün yalnız Kâbil'de 8 bin üyesi var. Başkentte ayrıca 255 Kadın Ocağı ve 21 Kadın Klubü faaliyet gösteriyor. Bu örgütlerde kadınlar aile ve el işlerinin yanı sıra, yasaları,politik ve ekonomik sorunları öğreniyor. Kâbil'de 76 okuma yazma kursunu ve 45 çocuk yuvasını AKÖ üyeleri yönetiyor. Ülkenin ilk İş Yasası ile kadınlara toplum yaşamında, devlet organlarında, yerel yönetimlerde eşit haklar sağlandı. Afganistan hükümeti, devrimin 6.yıldönümünü eşiginde kadın-erkek tüm işçi ve memurların ücret ve maaşlarına % 18 zam yaptı.

Nisan devriminin ülküleri, ADHP'nin yeni yaşamı kurma yolunda saptadığı görevler en

Reagan yönetimi terörizmi devlet politikası olarak yasallaştırıyor

● Orhan GEDİZ

Nisan ayında, Namibya'da, biri albay, diğeri diplomat iki Amerikalı öldürüldü. Namibya, Güney Afrika ırkçılarının işgalinde. Yasalar, yabancı asker ve diplomatların bu ülkeye girmesini yasaklıyor. Öte yandan, Namibya'nın sorunlarına BMÖ'nün Namibya Komisyonu bakıyor. Durum böyleyken, bu Amerikalı albay ve diplomatın Namibya'da işi ne? Bunları kim ve ne için öldürdü?

Washington, bu cinayetin üstünü örtmek için bir hayli çaba harcadı, ama kanlı izlerin CIA'ye uzandığını gizleyemedi.

CIA, bu cinayeti Reagan'ın "terörizme karşı savaş" adlı yasa tasarılarını Kongreye sunduğu günlerde işledi. Amaç, "ulusal çıkar bölgelerinde" ABD'nin güvenliğinin tehdit edildiğini sözümona "kamtlamak", bu yasa tasarılarının Kongreden geçmesini sağlamak, Amerika'da devlet politikası düzeyine çıkarılan "terörizmi" yasallaştırmaktır.

Kongreye sunulan "önlemler paketi", bir yönüyle içte Washington yönetiminin politikasına karşı çıkan herkese yöneliktir. Kim ki, silahlanma harcamalarının kısıtlanmasını, yuşaşmanın güçlenmesini, sosyal yatırımların artırılmasını, işsizliğe karşı önlem alınmasını istiyor, Pentagon'un başka ülkelerin içişlerine karışmasını, ulusal ve sosyal kurtuluş için savaşım veren halklara karşı saldırılarına karşı çıkıyor o, derhal "terörist" ilan edilecek, kovuşturulacak ve 10 yıla kadar hapse çarptırılacak. Reagan, 5 Nisan'da imzaladığı "Reks-84" adlı gizli belgeyle, Amerika'da toplama kampları kurulmasını emretti. Bu belgede ayrıca, Amerika'da toplama kamplarının yerleri ve yığınsal tutuklamaları gerçekleştirecek özel timlerin adları da sıralanıyor.

Reagan yönetiminin "önlemler paketi" diğer yönüyle ABD emperyalizminin askersel servüncü politikasına karşı çıkan her devlete yöneliktir. Kim ki, ABD'nin nükleer üstünlük sağlama, silahlanmayı tırmadırma politikasına karşı çıkıyor, kim ki, halkların özgür ve bağımsız gelişme hakkını savunuyor, kim ki, uluslararası sorunların barışçı yoldan çözümünden yana tutum alıyor o, hemen "terörist" damgasını yiyecek ve silahlı saldırıya hedef olacaktır. BMÖ'nün tanıdığı ulusal kurtuluş hareketleri, "uluslararası terörist eylemler" ilan edilecek ve kana boyanacaktır.

Kongreye sunulan "önlemler paketi" Reagan'ın Nisan'da onayladığı 138 No'lu direktifin bir uzantısıdır. 138 No'lu direktif, ABD emperyalizminin, kendisinin ülkede ve dünyada "terörist" ilan ettiklerine karşı "caydırıcı darbe" indirmesini bir hak sayıyor. Washington yönetimi, askersel saldırılarına yasallık kazandırmayı amaçlayan "önlemler paketini" özellikle stratejik önemdeki zengin petrol bölgelerinde uygulamayı öngörüyor.

Arkası 8. sayfada

LENİN KÖŞESİ

Marksizm, demokrasi, sosyalizm...

Son zamanlarda kimi ilericiler soralırların, "Türkiye faşist diktatörlükten nasıl kurtulur?" sorusuna geçerli bir yanıt aramak ve bu doğrultuda savaşıma atılmaktansa, "sosyalist ülkeler, Marksizm-Leninizm'i savunular demokratik midir?" gibi yanıtı 20. yüzyılın savaşmaları tarihinde pratikte defalarca verilmiş soruları tartışma modası rağbet görüyor. Kimileri, gericiğin halkı depolitize etme, faşist, sovenist, barış düşmanı görüşler aşılama yönündeki yoğun ve örgütlü cabalarına karşı durmak yerine, Marksizm-Leninizmin etkisine karşı savaşım vermeyi, faşizme ve Türkiye'deki düzene karşı alternatif oluşturma yerine, TKP'ne ve reel sosyalizme karşı sözde alternatifler oluşturmaya daha önemli bir görev sayıyorlar. Böylece cabaları özendirerek isteyenler şimdilerde sol güçlere "Kautsky'yi biliyoruz, okuyup öğrenmek şart!" diyorlar. İşçiler nesini öğrensin Kautsky'nin? O, tarihe işçi sınıfının iktidarına karşı çıkan bir dönem, burjuva parlamentarizmine tapınan bir reformist olarak geçmedi mi?

"Neredeyse Marx'ı ezberle bilir,... Marx tarafından yazılanların en kıyıda köşede kalanları bile onun masasında ve kafasında", diyor du Lenin, ama "Bilgi ve aklı Kautsky, işçilere, demokratiksin 'azınlığı koruma anlamına' geldiğine benzer çocuk masalları anlatmayı yeg görüyor." (Proletarya İhtilali ve Dönek Kautsky, V.İ. Lenin, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, s.113)

Lenin, Kautsky gibi sözde marksistleri ele alırken, bu gibilerin maskesini "Devlet ve Devrim" adlı kitabında şöyle indirdi:

"Marx'ın teorisinde ana noktanın sınıf savaşımı olduğu sık sık söylenir ve yazılır. Ama bu yanlıştır. Bu yanlış anlayış pek sık olarak marksizmin oportünistçe çarpıtılması ve onun burjuvazice kabul edilebilir bir anlayışla tahrifatıyla sonuçlanmaktadır. Çünkü sınıf savaşımı teorisi, Marx tarafından değil de, Marx'tan önceki burjuvazi tarafından yaratılmıştır, ve genel olarak söylemek gerekirse, bu burjuvazi tarafından kabul edilebilir bir şeydir. Yalnızca sınıf savaşımını kabul edenler henüz marksist değildir; bunlar henüz burjuva düşüncesinin ve burjuva siyasetinin sınırları içerisinde bulunabilirler. Marksizmi sınıf savaşımı teorisi içinde hapsedmek, marksizmi budamak, onu çarpıtmak, onu burjuvazi tarafından kabul edilebilir bir şeye indirgemek anlamını taşır. Marksist, yalnızca, sınıf savaşımının kabulünü, proletarya diktatörlüğünün kabulüne dek genişleten kimdir." (TE, İngilizce, C.25, s.416)

Bir Türkçe baskısı İstanbul'da daha 1934'de yayınlanan "Proletarya İhtilali ve Dönek Kautsky" adlı kitabında, Lenin sosyalist demokrasiye yöneltilen saldırıları ise şöyle yanıtladı:

"Proletarya demokrasisi, her hangi bir burjuva demokrasisinden milyon defa daha demokratiktir. Sovyet devleti, en demokratik burjuva demokrasisinden milyon defa daha demokratiktir. Bunu görmeden insan, ya bilerek burjuvazie hizmet etmektedir, ya da burjuva kitaplarının tozlu sayfaları arasında gerçek hayatı göremeyecek kadar politik bakımdan ölü, burjuva demokrasisinin önyargılarıyla iyice dolmuş ve bu yüzden kendini tamamen burjuva uşaklığına vermiştir.

Bunu görmeyen insan, sorunu ezilen sınıflar açısından ortaya koymada yetersizdir." (Age, s.118)

Lenin aynı kitabının başka bir bölümünde şöyle der:

"Sovyetler, demokrasisinin son derece yüksek bir biçimini ve tipini temsil ederler. Çünkü işçi ve köylü yığınlarını birleştirip politik hayata sokarak, 'halka' en yakın (Marx'ın 1871'de gerçek bir halk devrimi diye sözünü ettiği anlamda), halkın politik yetişmesini ve gelişmesini, sınıf olgunluğunu en iyi gösteren bir barometre hizmeti görürler. Sovyet Anayasası bir plana göre, bir incelemeye göre hazırlanmadı, çalışan insanlara burjuva avukatlar tarafından yutturulmadı. Hayır bu anayasa, sınıf mücadelesinin gelişmesi içinde sınıf çelişmelerinin olgunlaştığı oranda gelişti." (Age, s.186)

Lenin, kendi deyişle, sonu gelmez "icat" sosyalizm tanımları ve demokrasi tartışmalarının ardına gizlenmeye çalışanların içyüzünü açığa çıkarmak için işçilere şunu önerir:

"Biz işçilere ve köylülere şöyle diyoruz: yalancıların maskelerini indirin, körlerin gözünü açın. Sorun onlara:... Hangi sınıf hangi sınıfa eşit? Hangi boyunduruğundan ya da kimin boyunduruğundan özgürlük? Hangi sınıf için özgürlük?

Kimki, politikadan, demokrasiyen ve özgürlükten, eşitlikten, sosyalizmden bu soruları sormadan, bunlara öncelik vermeden söz eder, kim ki bu soruların örtbas edilmesine, geçiştirilmesine ve bulandırılmasına karşı savaşmaz, o, emekçi halkın en beter düşmanıdır, kuzu postuna bürünmüş kurtur, işçilerin ve köylülerin azgın karıştı, top-rak sahiplerinin, çarların ve kapitalistlerin uşağıdır." (TE, İngilizce, C.30, s.121)

35 saatlik iş haftası

• M. YILDIZ

Federal Almanya bugünlerde, tarihinin en önemli sendikal savaşımından birine sahne oluyor. İşçi sınıfının tekelere ve onların yarattığı işsizliğe karşı "tam ücretle 35 saatlik iş haftası" için savaşımı yeni bir aşamaya yükseliyor.

Artan işsizliğe karşı sendikalar 35 saatlik iş haftası istemini öne sürdüler. Tam ücretle gerçekleştirilecek 35 saatlik iş haftası en az 1,5 milyon emekçiye işyeri sağlayacak.

Federal Alman tekelere ve hükümet bu isteme en baştan karşı çıktılar. Süren toplu sözleşme görüşmelerinde patron örgütleri bu istemi kabule yanaşmıyorlar. DGB ve bağlı sendikalar ise 35 saatlik iş haftası kabul edilmeden, sözleşme imzalamayacaklarını açıkladılar.

Su günlerde FAC'de metal işçilerinden sonra matbaa işçileri de uyarı grevlerine başladılar. Öte yandan metal sanayinde 35 saatlik iş haftası için grev oylamaları yapılıyor. İlk grev oylamalarında işçilerin % 80-85'i tekelere saldırısına karşı grevden yana oy kullandı. Yıgınsal, büyük grev savaşımını kapadılar.

Tekeller ve onların hizmetindeki Bonn hükümeti 35 saatlik iş haftasına elbette kolay boyun eğmeyecekler. Bu nedenle savaşım zorlu, kıran kırana ve uzun geçecek. Tekeller tüm araçlarıyla, radyo, televizyon ve basın organlarıyla, hükümetleri eliyle işçilere karşı açık savaş yürütüyor. Yalan ve tehdit kampanyaları örgütleniyor. Türkiyeli göçmen işçileri bu savaşımın dışında tutmak için de yoğun çaba harcıyor.

Augsburg'tan C.Katki, Atılım'a gönderdiği bir mektupta patronların işyerlerinde yürüttüğü karşı propagandayı ve savurduğu tehditleri şöyle anlatıyor: "Patron uyarı grevine katılan işçilerle tek konuşarak senin için iyi olmaz diye gözdağı veriyor. Genellikle yaş oranı 40'ın üstünde olan emekçiler, işyerlerini kaybetmek için 35 saat istemini desteklemek istemiyor."

İşçi sınıfının 35 saatlik iş haftası savaşımını vargüçle destekleyen Alman Komünist Partisi, bu savaşımın "yalnız çalışan insanların ekonomik ve sosyal çıkarları açısından değil, yüksek politik ve toplumsal anlamı bakımından da" büyük önem taşıdığını söylüyor. Komünistlerin görevi, yalnızca işçilerin yanında yer almak, dayanışma yürütmek değil, bu savaşımın sınırsız genişletilmesini, onun göbeğinde yer almaktır. Nitekim, AKP başkanı yardımcısı H.Gautier, AKP'nin bu yılın Subat ayında düzenlediği 1. Merkez İşçi

Temsilcileri Konferansı'nda yaptığı sonuç konuşmasında bunu tüm parti yönetimlerinin, tüm parti gruplarının ve özellikle işyeri gruplarının önüne görev olarak koydu. Gautier, bu savaşımın Sosyal Demokrat Parti'nin de sendikaların yanında yer almasının büyük önem taşıdığını, komünistlerin sendikalar ve işyeri gruplarında sosyal demokratlarla ortak çalışma örgütlemeleri gerektiğini önemle vurguluyor. Savaşım işçi sınıfının birliği açısından da büyük önem taşıyor. Alman komünistlerine ortak savaşım için yeni olanaklar açıyor.

Komünistler elbette iş süresinin kısaltılmasının işsizliği ve onun nedeni olan kapitalizmi ve sömürüyü yok etmeyeceğini biliyorlar. Ancak komünistler buna karşın her zaman iş süresinin kısaltılması için verilen savaşımın başında oldular, oluyorlar ve olacaklar. Onları bu savaşımın katılan öteki politik güçlerden ayırdeden iş süresinin kısaltılması savaşımını işçinin politik hedefleriyle bağlamaları ve işsizliğin gerçek nedenlerini, kapitalizmin iç yüzünü ve gerçek çözüm yollarını toplumun gözleri önüne sermeleridir. Komünistler öte yandan işsizliği barış savaşımıyla birleştiriyor. 35 saatlik iş haftası savaşımını "roket yerine iş yeri" savaşımıyla eşgüdümü hale getiriyorlar.

FAC'de politik kamplaşma daha derin boyutlar kazanıyor. Pershing roketlerini savunanlar, ve 35 saatlik iş haftasına karşı çıkanlar bir yanda, barış güçleri ve işçi hareketi karşı yanda yer alıyorlar. Barış savaşımı ile antitekel savaşım iç içe geçiyor.

35 saatlik iş haftası Türkiyeli göçmen işçiler açısından ne anlam taşıyor?

İşsizlik en başta göçmen işçileri etkiliyor. Çünkü onlar diğerleri gibi yalnız fabrikalardan kapı dışarı edilmekle kalmıyorlar, ayrıca zaten milyonlarca işsiz yarı aç dolastığı Türkiye'ye geri dönmeye de zorlanıyorlar.

İşsizlik öte yandan yabancı düşmanlığının tırmanmasına nesnel bir temel oluyor. Tekeller ve gerici güçler, işsizliğin sorumluluğunu göçmen işçilere yüklemeye, onları Alman işçilerin işlerini ellerinden alan düşmanlar olarak göstermeye çalışıyor. Patronlar, işsizlikten işçi sınıfının birliğini parçalama da yararlanıyorlar. Oysa Alman işçilerle, göçmen işçilerin çıkarları birdir. İşsizliğe karşı, 35 saatlik iş haftası için savaşım katılmak bu nedenle Türkiyeli göçmen işçiler açısından iki kat önem taşıyor. Bu hem işyerini korumak için savaşım

Arkası 9. sayfada

TKP'DEN HABERLER

■ TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisini ziyaret etti. BSS Yazı Kurulunda yer alan Komünist ve İşçi Partileri temsilcilerinin katıldığı bir toplantıda konuşan Haydar Kutlu yoldaş, TKP'nin politikası, savaşımı ve deneyleri üzerine bilgi verdi.

■ SBKP MK Merkez Organi Pravda'nın 72. kuruluş yıldönümü nedeniyle Moskova'da 80 Komünist ve İşçi Partisi'nin, ulusal kurtuluş hareketinin merkez organlarının temsilcilerinin katıldığı bir uluslararası danışma toplantısı düzenlendi. Açılış konuşmasını SBKP MK Politik Büro aday üyesi ve MK

Sekreteri Ponomaryov yoldaşın yaptığı toplantıya, Atılım temsilcisi de katıldı.

■ Atılım'ın 10.yılıni kutlama toplantıları devam ediyor. 5 Mayıs 1984'de, Atina'da, Yunanistan'da bulunan Türkiyeli politik göçmenler Atılım'ın 10.yılıni kutlama toplantısı düzenlediler. Yunanistan Komünist Partisi ve YKP MK Organi Rizospasiti toplantıyı destekleyerek, düzenlenmesine yar-

dımcı oldu. TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş bir mesaj göndererek toplantıyı düzenleyenleri, Atılım'ı güçlendirme çabalarını kutladı.

■ İstanbul'da 25 Mart yerel seçimlerinden önce, TKP MK'nin 13 Mart tarihli bildirisi çoğaltılarak dağıtıldı. Ayrıca KÖİP, TİP, TKP, TKEP ve TKSP'nin yerel seçimlere ilişkin ortak çağrısı 10 bin adet çoğaltıldı ve dağıtıldı.

1 Mayıs eşiğinde, tekeli burjuvazinin denetimindeki iki patron örgütü iki rapor hazırladı. Birinci rapor, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, TİSK'e ait. 12 Nisan 1984 tarihli bu raporda, yeni toplu sözleşme dönemi için TİSK'in ilke kararları yer alıyor. Daha toplu sözleşme masasına oturmadan TİSK restini çekiyor, toplu sözleşmeyi tek yanlı sözleşme haline getiriyor. TİSK'in kararı; "toplular sözleşme görüşmelerinde, işçi sendikalarının iş yasası dışındaki hiçbir hak talebi kabul edilemeyecek". Böylece, grev, direniş silahı elinden alınmış, sendikal hak ve özgürlükleri budanmış, tepesine YHK dikilmiş, ücretleri İMF tarafından belirlenmiş işçi sınıfı, işçi düşmanı bir iş yasasıyla toplu sözleşme masasına oturacak ve bu iş yasasının dışında hiçbir hak talep edemeyecek. Oysa toplu sözleşmelerin, burjuva yasalarında yer almayan sosyal ve ekonomik haklar elde etmek için yapıldığını işçi sınıfı çok iyi biliyor. Yeni toplu sözleşme dönemine geçiş, tipki "demokrasiye geçiş" gibi bir yutturmacadan ibarettir.

İkinci rapor, Madeni Eşya Sanayi patronlarına, MESS'e ait. TİSK raporundan 10 gün sonra "işçi maliyetleri" üzerine hazırlanmış bu raporda, işçi sınıfına ikinci tehdit yöneltiliyor. Bu raporda şöyle deniyor: "52 günlük hafta tatili, 10 gün ulusal bayram ve genel tatiller, ortalama 22 gün de yıllık ücretli izinler olmak üzere, işçilere her yıl çalışılmasını 84 gün için ücret ödemekte, diğer sosyal haklar da dikkate alındığında, işçilere % 50 havadan para ödendiği ortaya çıkmaktadır." Utanmazlığın böyle bir görülmüştür. Diktatörlük üç yıldır, iş saatlerini uzatarak, bayram tatillerinin bir bölümünü kaldırarak, sermayeye

Toplusözleşme hakkımızı ancak kendi gücümüzle kazanabiliriz

Ayşe ÇİMEN

İşçi sınıfını fazladan çalıştırma ve fazladan artı değere el koyma hakkını tanıdı. Patronlar bununla da yetinmedi, işyerlerinde işçileri daha yoğun çalıştırmak için her baskıyı uyguladılar. Simdi, tekeli patronlar daha da fazlasını istiyor. İşçi sınıfının haftalık tatilleri, ücretli izinleri bile tehdit altındadır. "Yılda % 50 havadan para ödüyoruz" şarlatanlığıyla MESS patronları, aynı zamanda, açık ücretleri karşısında işçi sınıfının protestosunu önlemeye ve işçi sınıfını verilecek yetinmeye zorlamaktadır.

Bu iki kara rapora karşı Türk-İş içindeki sendikalar, bağımsız sendikalar, tepkiler yükselmiştir. Bu tepkiler birleşik bir güce dönüştüğünde TİSK'in kararları toplu söz-

leşme masasında sökmeyecektir. Bugünkü zor koşullarda bile savaşım olanakları vardır. Fabrika fabrika, işyeri işyeri Türk-İş'i canlandırmak, işyeri temsilciliklerinden sendika merkezlerine kadar sendikaları güçlü bir savaşım aracına dönüştürmek, patronları her iş yerinde toplu sözleşme masasına oturtmak, bu yolda inatçı, kararlı bir savaşım, sermayenin işçi sınıfına karşı haçlı seferini durdurmak için zorunludur.

Büyük, tekeli sermayenin böylesine pervasızlaşmakta nereden güç aldığı, kime güvendiği ortadadır. Onlar, birincisi; faşist yasalarla işçi sınıfının elinin kolunun bağlanmış olmasından, faşizmin süngüsünden güç alıyorlar. İkincisi, Türk-İş'in başındaki sendika ağalarının işçi sınıfını frenleyeceğine güveniyorlar. TİSK ve MESS raporları, sendikal hareket tepkilerin arttığı bu dönemde, patronların hizmetindeki Evren-Özal yönetiminin işçi sınıfına karşı saldırılarını daha da artıracağına habercisidir. Sermaye kirli tırnaklarıyla, emekçilerin sofralarındaki son kırıntılara kadar uzanmak istiyor.

İşçi sınıfı son yirmi yılda engin bir savaşım deneyimi kazandı. Bu deneyim, istenilen sendikaya üye olmak hakkı da içinde, en küçük bir hakkın bile saldırıları göğüsleye göğüsleye, savaşım elde edildiğini gösteriyor. Bu ülkede yasalar, patron örgütleri, hükümetler her zaman işçi haklarına karşı düşmanca bir tutum aldılar. Ama işçiler, bilicli sendikacılar geçmişte, birleşip, savaşım atılarak sayısız haklar elde etmeyi başardılar. Simdi durum çok daha ağır. Yasalar, patron örgütleri, hükümet işçi sınıfına karşı çok daha gaddar, acımasız ve saldırgan. Ama bunlar da geri püskürtülebilir! İşçilerin birliğinin, savaşımının önünde hiçbir duvar sonuna kadar dayanamaz.

"Saygıdeğer işadamlarımız"

• Mehmet ERGÜL

Geçen yılın "vergi rekortmenleri" açıklandı. En çok vergi kaçırıcılar, en büyük "vergi rekortmeni" ilan edildi. En azılı işbirlikçi holdinglerin başları, emperyalist tekellerin taşeronları, orduya müteahhitlik yoluyla iniyarlar vuranlar, kaçakçısı, Mafya "baba"sı, hepsi birer "saygıdeğer işadamı"...

Bakalım, kimler bunlar?

En başta ENKA Holding'in patronu Sarık Tara. 1930 Üsküp doğumlu. Federal Alman firmalarına taşeronlukla işe başladı. Simdi "Kaliforniya Mafyası" denilen çokuluslu Amerikan Bechtel tekelinin Ortadoğu'da taşeronluğunu yürütüyor. Tara, "savaş sırasında İran'a çok mal sattık. Irak'da isimizi iyi kurduk. Savaş bittince de, bu ülkelerde yıkılanı yapıyoruz" diyor. Kâr kapısı savaşta ellerini ovuşturan bir akbaba, savaşın sonra yıkılanın üzerine konmaya hazırlanan bir leş kargası. İşinin % 80'i yurt dışında. Ülkeye çıktığı tek çivi yok. Suçunu itiraf ediyor: "Biz dünyanın her yerinde inşaat yapıyoruz. Niçin ülkemizde yapmayalım?" diyor. (Milliyet, 11 Ağustos 1983) Sermayenin ölkesi, vatani var mı? Yok...En tipik örneği işte bu Sarık Tara. 41 şirketi var. 1983 yılı ciro, 243 milyar 600 milyon lira. Ödediği vergi ise, dede kulak: 642 milyon lira.

İkinci "rekortmen", Ali Osman Sönmez. Bursa Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı. 300 milyon liralık sentetik ipliği, İsviçre'de yaşayan Mehmet Arda'nın talimatıyla yurda kaçak soktu. Sönmez Holding tesislerinin genel müdürü emekli vali Mustafa Karaer'le birlikte tutuklandı. (Milliyet, 7 Aralık 1982) Salıverildikten kısa bir süre sonra sahibi olduğu Flament Sentetik İplik Fabrikası'nın kurulmasını cuntanın başbakanı Bülent Ulusu ketti. Sönmez süpermarketlerinde, Bursa Hava Yolları'nın sahibi. 6 Kasım seçimlerinde MDP Bursa listesinin başı.

Üçüncü "rekortmen" Ali Rıza Carmıklı. Libas Şirketi'nin, Libya'daki Müteahhitler Derneği'nin başı. Carmıklı'lardan Nurettin ve Ögüz Carmıklı ise, Nural firmasının sahipleri. F-16 savaş uçaklarının monte edileceği Mürted üssünde kurulacak fabrika binası, uçus test binaları, uçus pisti, bakım ve onarım merkezlerinin 5 milyar lira tutan ihalesi Carmıklı'ra verildi. (Hürriyet, 13 Nisan 1984) Nurettin Carmıklı, Ayas tüneli inşaatını üstlenip sonra yarıda bırakarak milyarları kül etti.

Bu tünelin yapımı sırasında eski Demiryolları İnşaat Genel Müdürü Erdoğan Suat Taftalı'ya 500 bin lira rüşvet verdiği için tutuklandı. Yüce Divan'ca hakkında 1 ile 3 yıl arasında hapis cezası istendi. (Hürriyet, 20 Mart 1982) Simdi generallerle, TUSAS'la Mürted üssünde milyarları kirıştırıyor.

Dördüncü "rekortmen", Lionel Makzume. İskenderun'da gemi acentası. Yeğeni Semir, oğulları Ronald ve Raymond Makzume ile birlikte 1978'de 2500 tabancayı gemileriyle yurda sokan silah kaçakçısı. Fransa ve Hollanda'nın fahri konsolosu. (Milliyet, 20 Nisan 1983) 400 milyar liralık silah kaçakçılığı şebekesinin başı, ABD'nin San Diego kentinde oturan Vahe Oannes Köylüyan ve onun Türkiye'deki ortağı Ortadoğu Nakliyat Şirketi'nin sahibi Nejat Söyler...Nejat Söyler'in ortağı da gemileriyle bu silahları yurda sokan işte

Dışsatım artınca ne oluyor?

• Doğan DİNÇ

başlıklı raporda şöyle bir cümle yer alıyor: "Türkiye'de son zamanlarda para arzında da bir samimiyetsizlik ortaya çıkmış, piyasaya sürülen para miktarı önemli ölçüde arttığı halde bu artış kamuoyundan gizlenmiştir".

İkincisi, rakamların kabaklılığına dışsatım-cıların şişirme sanatındaki başarıları da etmek oluyor. Çünkü şimdi fazla subvansiyon almak için, özellikle de Özal'ın çektiği çizginin üstüne çıkıp "ayrıcılık dışsatımı" olabilecek için rakamları büyütme gerekiyor.

Üçüncüsü, Türkiye'den dışarıya satılan birçok malın önceden üretilebilmesi için belirli oranda bir dışalım zorunludur. Bu nedenle de bin dolarlık dışsatım gerçekte çıplak olarak 750-800 doları geçmez. Gerçek dışsatım gelirleri, her zaman, resmi verilerin gösterdiğinin oldukça altındadır.

Peki, dış ticaret açığı ne alemde? Azalıyor mu? 1979'da 2,8 milyar dolar olan bu açık 1983'de 3,5 milyar dolar oldu. Dışsatımdan daha büyük bir hızla ve her zaman olduğundan daha fazla artmış dışalım bu dönemde. Dönemin ilginç yanı, özelliği işe, artan dışalımın daha çok akaryakıt kalemleriyle kabadığı gerçeğidir. 1979'da 1 milyon 760

Arkası 8. sayfada

Üçüncü "rekortmen" Ali Rıza Carmıklı. Libas Şirketi'nin, Libya'daki Müteahhitler Derneği'nin başı. Carmıklı'lardan Nurettin ve Ögüz Carmıklı ise, Nural firmasının sahipleri. F-16 savaş uçaklarının monte edileceği Mürted üssünde kurulacak fabrika binası, uçus test binaları, uçus pisti, bakım ve onarım merkezlerinin 5 milyar lira tutan ihalesi Carmıklı'ra verildi. (Hürriyet, 13 Nisan 1984) Nurettin Carmıklı, Ayas tüneli inşaatını üstlenip sonra yarıda bırakarak milyarları kül etti.

Akgerman elini ekmeğimizden çek!

İzmir Altındağ mevkiinde, 800 işçinin çalıştığı bir çimento fabrikasında, işçiler 6 Nisan 1984 günü yemek boykotu başlattılar. Daha sonra eylemi genişletip servisleri de boykot ederek, fabrikadan topluca ayrılmaya başladılar.

Yıllardır çevre halkının filtre takılması istemlerine kulak tıkayan, bir torba fazla çimento için bebelerin içerilerini tozla dolduran patron Önder Akgerman, şimdi işçilerin yediklerine de saldırdı. Patron işçilere verilen yemeklerdeki aylık toplam et miktarını 1600 kilodan 1200 kiloya düşürmek istedi. 3 Ayda bir verilen erzak yardımıni kesti. Çalışma koşulları her geçen gün kötüleşiyor. Sular akmıyor. Akarsa sicim gibi ve soğuk oluyor. İşçiler evlerine toz toprak içinde dönüyorlar.

Durum böyleyken patronun personel müdürüne 25 milyon liralık villa hediye etmesi bardağı taşıran son damla oldu. İşçiler su istemler için eyleme geçtiler.

BAKKALLARIN PROTESTOSU

Nazım Ant-Mersin

11 Nisan günü Mersin'de bakkallar ekmeek satışı yapmadılar. Öğrenildiğine göre,daha önce ekmeek 25 lira iken ekmeek başına 250 kuruş alan bakkallara,Finansla Derneği ekmeğin 30 lira olmasından sonra 200 kuruş pay bırakmakla istedi. Bunun üzerine bakkallar birlik içinde, 11 Nisan günü ekmeek satışı yapmayarak durumu protesto ettiler.

CUNTANIN POLISI

Azem Başibüyük-Bursa

Bursa Emniyet Müdürlüğü devriye ekipleri halktan haraç topluyor. Ekipler kahvelerde,eglence yerlerinde zorla Bursa'daki polis gecesi için bilet sattılar. 8 Nisan gecesi, devriye gezen bir ekip, Kamberler,Davutkadi ve Duvarcıları mahallelerindeki kahvelerde zorla bilet sattılar. Her bilet için iki bin lira aldılar.

ANAP'IN BAŞKANLARI

Boran-Ankara

Ankara Belediye Başkanı ANAP'li Mehmet Altınsoy'un, kaçakçılarla ilişkisi olan bir mason olduğunu duymayan kalmadı. Ankara ilçelerinin ANAP'li belediye başkanlarının da ondan aşağı kalır yanı yok. ANAP'tan,Altındağ yeni Belediye başkanı, Muzafer Atılğan Türk mafyasının babalarından ve Ankara sorumlularından biridir. Ezo lakabıyla da tanınan bir kişi eroin, kokain, esrar gibi uyuşturucu ticaretini yönetiyor. Kendi TIR kamyonlarını bu amaçla kullanan Muzafer Atılğan, bu işten milyonlar vuruyor. Keçiören Belediye Başkanı, MHP'li katil Cengiz Gökçek'in yeğeni Melih Gökçek işe bankaları dolandırdığından 26 Mart'ta tutuklanmıştır. Ancak Özal'ın müdahalesiyle 29 Mart günü serbest bırakıldı ve hüküm giymekten kurtuldu.

9 Eylül - İzmir
- Yemeklerdeki aylık et miktarı
1600 kg olmalı.

- Üç ayda bir tekrar erzak yardımı yapılmalı
- İşçi sağlığı, iş güvenliği önlemleri alınmalı. İlk ağızda açık havada çalışanların durumları düzeltilecek.

- Sular devamlı akacak,sıcak su için gereken yapılacak
- Ücretler insanca yaşanacak bir düzeye yükseltilecek

Bu istemler için 6 Nisan'da tüm vardiyalarda işçiler yemek ve servis boykotuna başladılar. Memurlar 10 Nisan günü yemek yemeyerek desteklerini belirttiler.

Yemek yememe ve servisleri boykot etme şeklinde devam eden eylem, çevre fabrika işçilerinden dayanışma görüyor. 10 Nisan günü yağmur altında yürüyerek dönem işçileri, diğer fabrika işçileri servislerine almak istediler. İşçiler, "Yetti artık! Ekmegimizle oynatmayacağız" diyerek kararlılıklarını dile getirdiler.

İŞÇİLER BEKLİYOR

Şahin Bulut-Antep

Gaziantep'te iki bin kadar belediye başkanlığı, 25 Eylül 1980'den bu yana ödenmeyen cumartesi ve pazar mesailerini almak için yerel seçimler öncesi mahkemeye başvurmuşlardı. Cuntanın atadığı general eskisi Turhan Ertuğ, aldığı rüşvetler,belediye kasasından yediği paralarla lüks araba,Adana'da bir çiftlik alırken,işçileri isten atmakla tehdit ediyordu. 25 Mart öncesine seçilmiş işçilerin paralarını ödeyeceğine söz veren ANAP'lı belediye başkanı,MHP yanlısı Ömer Arpacıoğlu da şimdiki paralarını ödenmesini yanaşmıyor. Belirtilmesine göre işçilerin alacakları para tutarı kişi başına 200 bin ile 400 bin lira arasında değişiyor.

İSVİÇRE'DEN

Z.F.-Isvire

İsviçre'de Atılım ile Dayanışma (İSV), DİB-AF (İsviç Komitesi) Emek (İsviç), Gerçek (İsv.), Özgürlük Yolu Semp.(İsv.) "Türkiye cezaevlerindeki politik tutuklulara özgürlük!" başlığı altında ortak bir bildiri yayınladılar. Bildiri; "Tüm demokrat ve barışsever insanlar; Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki onbinlerce siyasi tutukluyla karşı izlenen bu sistemi yoketme rejimine, insan hak ve özgürlüklerinin kaba- ca çiğnenmesine seyirci kalmayın!" deniyor.

İsviçre'nin Zürih kentinde 7 Nisan'da da Diyarbakır Askeri Cezaevindeki toplu can kırımını protesto amacıyla 200 Türküveli ve İsviçreli emekçinin katıldığı bir yürüyüş ve miting yapıldı.

ÜNİVERSİTEDEKİ FASİSTLER

N.Karadeniz-Ankara

Kayseri Üniversitesinde,devrim tarihi derslerinde faşist propagan-
da yapılıyor. İlerici olarak tanı-
nanlara baskılar artıyor. Namaz
saatlerine göre düzenlenen dersler-
de, Ortaasya-oba sistemi anlatılı-
yor.

PATRON BASKISI

Demir-Bursa

Bursa bölgesindeki fabrikalarda patronlar baskılarını artırıyordılar. Henüz sendikaların bulunmadığı fabrikalarda işçiler sendikaya girmeye kalksa, patron hemen İş Yasası'nın 17. ve 2. maddelerini uygulayarak işçileri isten atıyor. Hem de bir kuruş bile tazminat ödemedi. En son, Bursa Elibalı Yem sanayinde, sendikaya girdiler gerekçeyle 7 Nisan günü 17 işçinin işlerine son verildi.

Öte yandan, yine Bursa'da KARSAN işyerinde,rüşvetçi fabrika müdürü Yılmaz, işçilere "sendikaya girmeyin ya da benim istediğim sendikaya girin" diyerek baskı uyguluyor. Kimi işçilere, "benim istediğim sendikaya geçersen, seni ustabaşı yaparım" diyerek işçileri bölmeye çalışıyor.

KÜRDİSTAN'DA

BASKILAR

Doğudan-Diyarbakır

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığının emrinde çalışan siyasi polisler işkence yürütürken tanımamak için Kartal,Şert,Atmaca gibi takma adlar kullanıyorlar. Diyarbakır Cezaevinde bir yüzbaşı denetiminde işkence yürütenlerden birinin adı Üstegmen Ali Osman Aydın.

Diyarbakır SODEP mitinginde gözaltına alınan 50 kadar yurttaş serbest bırakıldı. Ancak il merkezinde ve ilçelerde baskılar sürüyor. Nisan ayının başında Dicle ilçesinde 6 yurtsever gözaltına alındı. Ahmet adlı öğretmen ile, Diyarbakır Toprak-Su'da işçi Abdullah Cabdullah'ın da aralarında bulunduğu bu yurtseverlerden hala bir haber çıkmadı.

Ulusal direniş yolunda, genel politik af isteminin önemi

● M. ÜNLÜ

5. Kongre'nin önümüze koydu-
ğu hedef olan ulusal direniş,
bir günde olacak, bir günde or-
taya çıkacak bir eylem değildir.
Ulusal direnişi gerçekleştirecek
olan halk yığınlarının kendiliğin-
den bir günde tutum değiştirip
eyleme geçmeleri beklenemez.
Yığınların durumundaki ani, kök-
lü değişimlerin bir örneği, bir
birikimi vardır. Bu birikim, bu
zorunlu önkoşullar yoksa, köklü
değişimler de olmaz. Ani de-
ğişimler olsa bile, bunlar sarnan
alevi gibi geçici olurlar. Hal
böyle olunca, yığınları savaşma-
çmek, savaşına katmak da bir
süreci isdir. Sabırlı ve ınatçı bir
çalışmayı gerektirir. Ulusal direniş-
nin politik ordusunun kurulması,
uzun ve sabırlı bir aydınlatma
ve örgütlenme çalışmasının sonu-
cu olacaktır.

Dört savaş ateşi

Bu devrimci temelden hareket eden partimiz, 1. Plenumunda halkın ivedi istemlerini dört ana noktada toplamış ve önümüzdeki savaşım hedefi olarak koymuştur. Bunlar barış için, ABD emperyalizminin halkımıza ve bölgelerine yönelik saldırgan girişimlerine karşı savaş, sendikalar için savaş, genel politikalar için savaş ve Özal'in kemeri sıkma ve yıkım politikasına karşı savaştır. Kuşkusuz bunlar neden-söz ortaya konmadı. Bunlar geniş yığınları birleştirecek ve hareketi geçirecek ortak noktalar. Bu yığınların olacağı noktalar aynı zamanda Evren-Özal ikilisinin en zayıf noktalarıdır. Dört noktada toplanan bu savaş atışları; her biri tutustukça, alevler yükseldikçe, faşist diktatörlüğün de suyu ısınacaktır.

Genel politik af savaşımının önemi

Kuşkusuz bu dört ana savaş hedefi uğrunda yola çıkanlar bir dönem ayrı ayrı yollardan, ayrı hızlarla ilerleyeceklerdir. Örneğin, ilk başlarda sendikal istemler için savaşan atılan bir işçi tüm

çabalarını sendikall haklarına kavuşmak için harcayacaktır. Aynı şekilde genel politik adı istemi için eyleme geçen bir annenin ilk baştaki amacı oğlunun, kızının serbest bırakılmasıdır. İşte partimize burada büyük görev düşmektedir. Bu görev; dört ana koldan gelecek ve aslında aynı yere akacak olan bu ırmakları tek bir sel yatağında birleştirmek, bir nehir yapmaktır. Bir yandan bu ayrı kollarıdan yürüyen savaşımına omuz verirken, bir yandan da bu istemleri birer kısmı çıkar olmanın çıkarıp, tüm halkın genel çıkarları olduğunu, ancak birleşik bir savaşım ile edileceğinin bilince çıkarılmasına yardım etmektir. Sendikall savaşına katılanlar da, ekonomik yıkım politikasına karşı çıkarak da, ortak genel amaç etrafında, faşist diktatörlüğün yıkılması ve ulusal demokrasinin kurulması hedefinde birleşmektedir.

Bugünkü gelişmeler gösteriyor ki, bu savaş ateşlerinden birisi yavaş yavaş tutuşmaktadır. Diğerlerinden de ufak çatırdılar gelmekle, için için kızışmalar olmakla birlikte, genel politik açıdan savaşın ateşi daha güçlü çatırdamakta, ufak ufak yalınlar boy vermektedir. Genel politik açıdan savaşım bugün hem yurt içinde, hem yurt dışında ses getirmiş, ses getirmeye devam edecek bir savaşım hedefidir. Zindanlardaki tutuklu yurtseverler, ölümü de göze alarak bu ateşin ilk kıvılcımlarını çıkarmışlardır. Onların bu yiğitçe çıkışları, dışardaki tutuklu ailelerini, demokrasi güçlerini de yürekledirmiştir.

Bize düşen görev

Evet, bugün partimizin saptadığı savaş ateşlerinden biri tutuşmaktadır. Bunu daha da harlamak, cuntanın yıkılması savaşımıyla bağlamak biz komünistlerin omuzlarına düşen bir görevdir. Genel politik af istemini yaratıcılıkla canlı tutmalı, her olanaktan yararlanarak bu savaşıma güç katmalıyız.

İhanet birliği

F-16 anlaşması imzalandı! Anlaşmanın imza töreninde, bu Amerikan savaş uçaklarının bir bölümünün Türkiye'de monte edilmesi hedefi, ulusal savunma sanayinin kuruluşunun başlangıcı olarak ilan edildi. Emperyalist Amerika'nın silah tekeli General Dynamics ile ulusal savunmanın nasıl gerçekleştirebileceği pek anlaşılabilir bir şey değil. General Dynamics tekeli bu anlaşma ile topraklarımızı, ucuz iş gücünü kullanacak. Ayrıca şimdiye kadar bu uçaklara karşı keşkin davranan kimi ülkelere Amerikalı kılığında değil de taşeron Türk şirketi TUSAS kılığında sokulmayı planlıyor. Hem işçilerin, köylülerin, halkın gelirlerinden önemli bir bölümü hiç bir şey üretmeyen, yalnızca ölüm üretecek bu saldırı uçaklarına yatırılacak, hem de karşılığında General Dynamics bizi bir kaç kez daha değişik yöntemlerle sömürme hakkı elde edecek. Önce biz kaybedeceğiz Dynamics kazanacak. Sonra o kazanacak biz kaybedeceğiz. Nasıl? İşte şöyle: Dynamics tekeli bize çok büyük bir "iyilik" ederek beş-altı yıl sonra modası geçecek, teknolojiye eskiyecek F-16 uçaklarını on yılda yavaş yavaş verecek. Her uçak için 15-20 milyon dolar ödeyeceğiz. Dynamics tekiyle birlikte daha bir çok Amerikan tekeli de yok telsezi, yok radarı deyip ülkemize üşücek. İki yılda 24 tanesi yere çökün bu uçan tabutların, bölge ülkelerine satışına da paravanklık edeceğiz. Dahası Dynamics tekeli tarım ürünlerimizi pazarlama hakkına da kavuşacak. Bu Amerikan tekeli ayrıca madenleri-

mizle, konfeksiyon ürünleriyle de ilgileniyor. Geçtiğimiz günlerde Hazine Genel Müdürlüğü ve DPT yetkilileri ile Dynamics uzmanları bu konuları görüştüler.

Öteyandan F-16 anlaşmasının uygulanabilmesi için Türkiye'nin her yıl Washington'dan yeni kredi alması şart. ABD yönetimi her yıl bu krediyi vermek için Türkiye'ye yeni yeni koşullar dayatacak. Bu anlaşmayla, açılan kapılardan, her seferinde militarizm, gerici-lik, saldırganlık ve yoksulluk, kölelik girecek, ulusal kaynaklarımızı, emek ürünlerimizi çıkacak!

İşte Savunma Bakanı'nın, Hava Kuvvetleri Komutanı'nın "ulusal savunma sanayimizi kuruyoruz" diye tanıtmaya kalktıkları anlaşmanın özü kısaca budur.

Olimpiyat gelenekleri üstün gelecektir

ABD'de 23. Yaz Olimpiyatları'nın yapılacağı Los Angeles'de, tüm dünyadan sporcuların barış, dostluk içinde yarışacakları bir ortamın değil, halklar arasında kin ve nefret sokmayı amaçlayan antikomünist, antisovyet bir psikolojik savaş alanının hazırlandığı açıkça görülmüyor. Amerikan gazeteleri daha şimdiden olimpiyatlarda terörist saldırılarının olacağı ve bunların SSCB ve öteki sosyalist ülkelere örgütleneceği yalanlarını yayıyorlar. Televizyonda, spor giysili insanlara poliste nasıl sorgu yapıldığını konu alan dehşet verici filmler gösterilirken, FBI denetiminde biraraya gelen 14 antisovyetik örgüt SSCB'den, öteki sosyalist ülkelere gelecek sporculara karşı yıkıcı eylem planları yapıyor, kıskırtıcı gösteriler hazırlıyorlar. ABD yetkilileri, SSCB delegasyonuna olimpiyatlara katılma koşulu olarak kabul edilemez dayatmalarda bulunuyorlar. Sovyet sporcuları ve görevlileri kaba kuvvet kullanımı ile tehdit ediyorlar. Dünya tarihi, böylesi bir "olimpiyat" hazırlığına daha tanık olmamıştır. Amerikan emperyalizmi, dünyayı ateşe sürüklemeye, insanlığı nükleer bir savaşta yok etme saplantısını, spor alanındaki bu tür çirkin ve terörist komplolarla da ortaya koymuş bulunuyor. Washington, olimpiyatları uluslararası alandaki gerginlikleri arttırmanın bir aracı olarak görüyor. Barışa düşman olanlar amatör spora da düşmüştür.

SSCB Ulusal Olimpiyat Komitesi, bir süre

KONUT SORUNU...

Başı 10. sayfada
Çünkü sosyalizmde konut bir haktır. Devlet eliyle kurulan konforlu konutlar, çok ucuza kiraya verilir. Bu miktar SSCB'de bir ailenin aylık gelirinin % 3'ünü geçmez. DAC'da, alle gelirinin ortalama % 4'ü kiraya ayrılır. Ve devletin konut masrafları sürekli arttığı halde kiralar hep aynıdır. Kiracı olduğu konuttan emekçi kimse atamaz. Oturma hakkını kimse elinden alamaz. Merkezi planlamaya sahip ve sanayileri güçlü, emek üretkenliği her yıl artan, bilimsel-teknik devrimin sonuçlarını halkın yararına değerlendiren sosyalist ülkeler, bu nedenlerle, her yıl daha çok konutu, daha ucuza ve daha konforlu üretip, halka sunmaktadır.

Ülkemizde de konut sorunu ancak sosyalizmde kesin çözümüne kavuşabilir. Ama sorunu hafifletmek için daha bugünden birçok önlem alınabilir. Konut sorununun çözümü yolundaki bu ilk adımları ancak ulusal demokratik güçlerin hükümeti atabilir. TKP programı, ulusal demokrasi bölümünde "konut ve kentsizlik" sorunlarının çözümü doğrultusunda atılacak bu ilk adımları şöyle sıralıyor: "Kıraların denetlenmesi, konut üretiminin devletin ana bir görevi olması; emekçilere sağlıklı, düşük kiralı, sağlam konutlar sağlanması; konut kooperatiflerinin geliştirilmesi, çevre sağlığını koruyan modern kentsizlik planlarının yapılması ve uygulanması; kanalizasyon sorununun çözülmesi". (TKP Programı, s.40)

Arsa fiyatlarının ve kıraların dondurulması; tek bir kira standartının saptanması; tüm konutların demokratik olarak seçilmiş, sendikalaşmış halk temsilcilerinin kontrolünde

Bu anlaşmanın imzalandığı günlerde Varsova Antlaşması Örgütü üyesi sosyalist ülkeler böylesi saldırgan silahların ülkemizde konumlandırılmasına gerekçe yapılan tüm savları bir kez daha çürüten bir öneriyle tüm NATO ülkelerine başvurular. Bu anlaşma önerisi ülkelere savunmasını karşılıklı güvenlik temelinde sağlayacak, yüz milyarlarca liramızın ölüm makinalarına harcanmasını önleyecek bir öneridir. Simdi Varsova Antlaşması Örgütü üyesi sosyalist ülkelerin anlaşma önerisi Türkiye de içinde NATO üyesi ülke yöneticilerinin çekmecelerinde bekliyor.

Türkiye tarihinin en büyük ihanet belgelerinden biri olan F-16 anlaşmasını imzalayan Evren-Özal ikilisi, bu barışçı, güvenlik sağlığı önerilere yanıt veremektense, Amerikan silahlarıyla, Ortadoğu'da "güçlü" devlet olma düşleri peşinde halkı, tüm ülkeyi yıkıma sürükliyor.

önce bir açıklama yaptı. Uluslararası Olimpiyat Komitesi'ne ve Los Angeles Hazırlık Komitesi'ne başvurarak, bu durumun düzeltilmesini istedi. Öteki sosyalist ülkelere benzer başvurularda bulundular. Ne ki Uluslararası Olimpiyat Komitesi'nin yaptığı uyarılar Washington'da hiçe sayıldı. Tersine Reagan yönetimi olimpiyatları bir psikolojik savaş alanına dönüştürme çabalarını daha da yoğunlaştırdı. Bunun üzerine, SSCB Olimpiyat Komitesi ve öteki sosyalist ülkelerin komiteleri, bu durumda sporcuların Los Angeles olimpiyatlarına katılmasının, sporcuların güvenliğini tehlikeye atmak demek olacağını bildirerek, onurlara katılmayacaklarını açıkladılar. Daha önce de Yunanistan sporcuları, olimpiyat ateşinin ABD'de bir ticaret ve reklam konusu yapılması üzerine, ateşin yakılması törenlerine katılmamışlardı.

Olimpiyat ruhu, olimpiyat gelenekleri, barışın, halklararası dostluğun güçlü bir unsurudur. Simdi Washington, yüz milyonlarca insanın spor sevgisini, dostluk özlemlerini bencil çıkarları için kabaça çönmek istiyor. Sovyetler Birliği'nin Washington'un bu çirkin yüzünü açığa çıkaran ilkesel tutumunu karamalama çabaları. Bu teröristler, olimpiyat ruhu karşısında, halkların barış ve dostluk özlemi karşısında 1980 Moskova Olimpiyatlarındaki olduğu gibi Los Angeles'de de ağır bir politik yenilgi almaktan kurtulamayacaklardır.

yönetiminin katılacağı kiralama merkezleri yoluyla kiraya verilmesi; bina ve arsa vergilerinin emekçiler yararına yeniden düzenlenmesi; gecekonduların yıkımının yasaklanması, gecekondular üzerindeki vergilerin kaldırılması; devletin kendi olanaklarıyla yapacağı sosyal konutların dağıtımında gecekonduda yaşayanlara öncelik verilmesi, büyük inşaat projelerini gerçekleştirmek için devletin sosyalist ülkelere işbirliğine gitmesi; konut standartlarının en geniş ve en dar sınırlarıyla bağlayıcı bir şekilde saptanması; kamuya ait arsaların satışının yasaklanması; gecekondular bölge ve köylerde kamu kuruluşlarına sürekli konut bakımı yapılması, burada oturanlar konut koşullarını iyileştirmek için devlet yardımı yapılması. Konut sorununun çözümü için yapılan tüm girişimlerde tüm planlama ve kontrol alanlarında, demokratik olarak seçilmiş, sendika ve halk temsilcilerinin aktif söz sahibi olmasının sağlanması vb. gibi önlemlerle bu ilk adımlar daha da pekiştirilmelidir.

İZMİR BALATÇIK...

Başı 1. sayfada
sı için başvurduğumuzda, yerinde olmadığını söylediler. Çoluk-çocuk yığılan bu kalabalığı gören belediye yetkilileri, bizi dışarı atmakla kalmadılar, 'dağılmazsanız polis çağırırız' diyerek tehdit de ettiler. Sonra da gelip gecekondularımızı yıktılar."

Sokak numarası ve arsa vergilerini cezalı olarak ödeyen yurttaşların, aile başına yaklaşık 400-500 bin lira kayıpları olduğu belirtiliyor.

Olaydan hemen sonra TKP İzmir İl Örgütü dağıttığı bir bildiriyle gecekonduların yıkımına protesto etti.

ONLAR SÜNGÜYE...

Başı 1. sayfada
e çatıyor, "terör eylemlerine izin veremeyeceğiz" sözleriyle iş, ekme, toprak istemeleri tehdit ediyor. Genel Kurmay arada yayınladığı bildirileri cezaevlerindeki direnişçiler ve yakınları üzerindeki baskı kurmaya çalışırken, "sivil başbakan" Özal yükselen genel af istemi karşısında kıvrılıp bükülüyor, halkı oyalamaya çalışıyor. Bir yandan da mahser gününü andırır bir "sosyal patlamalar" edebiyatıyla halk korkutulmaya, savaşıma atılmaktan alınmaya çalışılıyor.

Seçimlerden sonra gazetelere "işte özledikimiz politik istikrar sağlandı" diye manşetler attıran işbirlikçi oligarşi, şimdi, daha bunların mükrekebi bile kurmadan, hükümetten tasfiye edilmesi gereken bakanların listesini yapıyor. Dışarda, içerde atacakları her adım, onları daha da ypratıcak, bunalımı daha da derinleştirecektir. Evren-Özal ikilisi süngüden başka birşeye güvenemez.

1 Mayıs'ta ülkenin çeşitli kentlerinde binlerce işçilerin, yurtsever gençlerin gerçekleştirdikleri propaganda eylemleri, bu yıl önceki yıllara oranla daha yaygın oldu. Simdi fabrikalardan gelen küçük direnişlere ilişkin haberler de daha sıklaşıyor. Cezaevlerindeki politik tutukuların direncini kırmayı başaramadılar.

İşte böyle bir ortamda 6 sol parti bir araya gelerek eylem birliğinde somut bir adım atılabilir, halkımızı genel politik af savışını güçlendirmeye çağırabilir. Bu eylem birliğinin ilk olumlu sonuçları Batı Avrupa'da 170 bin imza toplanmasıyla sonuçlanan kampanyada ve Avrupa Konseyi önünde düzenlenen mitingde görüldü. Bu eylem birliği daha da güçlenmeli, daha da genişlemelidir.

Burjuva muhalefetin sıralarında yerel seçimler sonrasında görülen şaşkınlığın yavaş yavaş sona erdiği, henüz kısık bir sesle de olsa seçim isteminin savunulmaya başlandığı görülmüyor.

Yığınları işyerlerinde, mahallelerde, okullarda somut istemler çerçevesinde birleştirmek, örgütlemek. Simdi tüm parti örgütlerinin çalışmalarını çevresinde yoğunlaştıracakları ana hedef budur! Diktatörlük karşıtı muhalefete boyun eğmez bir direnç kazandıracak ana güç bu birlik olacaktır.

Başı 3. sayfada

"Yeni biçim" kavramında vurgu "yeni" sözcüğündedir. Burada başka bir program hazırlanması söz konusu değildir. Başka bir programa geçerken de gereksinimimiz yoktur. Çünkü, bugün yürürlükte bulunan programda yeralan doğrudan komünizm kuruculuğu ile ilgili stratejik görevler henüz yerine getirilmemiştir. Bu nedenle biz, yalnızca partinin 3. Programının yeni biçiminden, yeniden kaleme alınmasından söz ediyoruz.

Programın yeni biçiminde sınıfsız sosyalist toplum, yeni toplumsal-ekonomik biçimlenmenin gelişmesinde en önemli kilometre taşlarından biri olarak ele alınmalıdır. Ve bu arada, sınıfsız toplum yapısının oluşmasında öncü gücün, dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfı olduğuna vurgulamak gerekir.

Sınıfsız sosyalist toplumun oluşması, tam sosyal türdeşliğe giden yolda önemli bir aşama olacak ve kuşkusuz, üstyapının tüm alanlarında özgül değişiklikler getirecektir. Bu bağlamda Program, partinin, 'sosyalist demokrasi' ve devletimizin, halkın sosyalist özyönetiminin tüm biçimlerinin gelişmesi konusundaki görüşünü ortaya koymak zorundadır.

Programda,ölgün sosyalizm koşullarında ulusal sorunun karakterinin açıklanması, ulusların geleceğinin, toplumsal yaşamın enternasyonalleşmesi, nesnel süreçleri ve ulusların adım adım, ama sürekli birbirlerine yaklaşması ışığında aydınlatılması gerekecektir.

Programın yeniden kaleme alınmasında kilit sorunlardan biri,yeni insanın, uyumlu gelişmiş kişiliğinin oluşması sorunudur. Elbette, öteki sorunlarda olduğu gibi, bu sorunun aydınlatılmasında da idealize etmekten kaçınmak ve boş atış yapmamak gerekir.

Tüm belge için merkezi ve herşeyle ilgili konu partidir. SBKP'nin bütün Programı, partinin strateji ve taktiklerini, onun eylem ilkelerini, Sovyet toplumunun politik sistemindeki yerini ve rolünü ortaya koyan bir programdır. Partinin yönetici rolünün artması ile sosyalist demokrasinin derinleşmesinin, bütünsel, bölünmez ve yasal bir süreç olduğuna göstermek önemlidir.

Anlaşılabileceği gibi, Program metninin ana bölümü, ülkenin iç gelişme sorunlarına ayrılmıştır. Çünkü dış politikada ve barış davasında ki başarılarımız da, eninde sonunda bu sorunların çözümüne bağlıdır. Genel olarak kapitalizmle yarışmanın göstereceği gelişme de buna bağlıdır. Bu yarışmayı sosyalizmin kazanacağına kuşkuumuz yoktur. Ama bununla bir-

likte, çağdaş kapitalizmin tarihsel olarak yıkılmaya mahkum olduğunu vurgularken, onun kendi genel bunalımı koşullarında bile halâ hiçbir te az olmayan, henüz tükenmiş sayılamıyacak gelişme potansiyellerine sahip olduğunu hesaba katmak gerekir.

Partimizin içinde eylem yürütmek zorunda olduğu dış koşullar son derece karmaşıktır ve hızla değişmektedir. Bu nedenle, dünyadaki durumun gelişme eğilimlerinden söz ederken Program, değerlendirme ve konularında güvenilir ölçüde bir kalıcılığa sahip olmalıdır.

Program bizim barış davasına sarsılmaz bağlılığımızı, bizim sosyalist topluluğun öteki ülkelerindeki kardeş partilerle birlikte nükleer yıkımı önleme çabalarımızı dille getirecektir. Öte yandan da savaş ve barış sorunlarının, tüm öteki global sorunlarda olduğu gibi, yalıtılmış sorunlar olmadığı görüşünü açıkça ortaya koymalıdır. Bu sorunlar, dünyadaki sosyal ilişkilerden, sınıf savaşımının gelişmesinden ayrı değildir. Demek ki, dünyanın sosyal çehresini değiştiren süreçlerin genel tablosunu çizmek gerekecektir.

Günümüzdeki devrimci sürecin gelişmesi, bizim işçi hareketiyle, ulusal kurtuluş hareketiyle ve öteki ilerici hareketlerle değişmez dayanışma konularımızdan hareketle aydınlatılmalı, bizim proleter enternasyonalizmi anlayışımızı açıklamalıdır.

Sosyalist topluluk ülkelerindeki öteki Marksist-Leninist partilerin olduğu gibi, partimizin de kendini uluslararası komünist hareketinin ayrılmaz bir parçası saydığı tezi daha da geliştirilmelidir. Her kardeş parti gibi SBKP de bu harekette aktif bir rol oynamak, onun büyümesine ve başarılarına elden geldiğince yardım etmek ister. Bu hareketin Marksizm-Leninizm bilimine daha sıkı dayanma, utkan sosyalist devrimlerin, reel sosyalizmin deneyimlerini daha derinlemesine benimsemesine göstereceği ilgi buradan kaynaklanıyor. SBKP'nin her sözünün özellikle onun Programındaki her sözün tüm dünya komünistleri için büyük bir ağırlığı vardır. O nedenle, bu sözleri büyük bir özenle seçmek gerekir.

SBKP Programının yeniden kaleme alınması, kuşkusuz, uluslararası alanda geniş bir yankı bulacaktır. Bundan sözedecek olanlar, yalnız dostlarımız değildir. Demek ki, en önemli parti belgesinin taslağı üzerinde çalışırken, onun dünya çapındaki ideolojik savaşında önemli bir rol oynayacağını gözönünde tutmak gerekir.

DIŞ SATIM ARTINCA...

Başı 5. sayfada

bin dolar olan akaryakıt alımı. 1982'de 3 milyon 850 bin dolara yükseldi. Oysa aynı dönemde makine alımı yalnızca 1 milyar dolardan 1 milyar 700 milyon dolara çıktı. Sanayinin gereksindiği öteki kalemlerin dış alımı da genellikle yerinde saydı. Bunun anlamı şu: Rakamlar 1979'dan 1983'e uzanan dönemde montaja yani dışlama dayalı sanayinin daha çok üretmeye başladığını göstermiyor. Girdisi yerinde sayan bir sanayi nasıl olacak da kalıcı bir dışsatım artışını gerçekleştirecek?

Dışsatımdaki artışın kalıcı, istikrarlı olmadığını bir üretim artışı ile beslenmemesi yeterince kanıtlıyor. Saptanan artış doping- le yarışan sonra da yıldıya çıkan yarış atlarının durumunu andırıyor. Dışsatımla ilgili şu verilere de bir gözatalım: 1979'da OECD ülkeleri % 63,9'luk bir yer tutuyordu dışsatımımızda. Bu oran 1982'de % 44,5'e indi. Dışsatım tablolarında "Diğer ülkeler" diye gösterilen İran, Irak, Suudi Arabistan ve Libya'nın toplam payı ise 1979'da % 30,5 iken, 1982'de % 53,3'e yükseldi. Veriler dışsatımı OECD ülkelerinden Ortadoğu'ya kaydığını gösteriyor. Ortadoğu gibi bugün politik ve ekonomik açıdan son derece istikrarsız bir bölgeyle yapılan dışsatımın artışı ne kadar istikrarlı olabilir?

Sorular daha uzatılabilir. Ama bir önemli soruya arayacağımız yanıt, halkın aradığı asıl gerçeği çıplak ortaya koyabilir. Halk "dışsatımda artış olurken, neden sefalet de artıyor?" diye soruyor. Gerçekten de 1978'

Başı 3. sayfada

düstrî, inşaat, ulaşım ve iletişim alanında çalışanların toplam sayısı 550 bin dolayında. Sendika örgütlerinin kurulduğu işletmelerde üretim artışı ve emekçilerin sosyal ve politik aktifliği gözle görülür bir yükseliş gösteriyor. Son 6 yılda Afganistan'da SSCB'nin yardımıyla yüzlerce yeni işletme kuruldu.

İşte, Washington 'un ve Afgan devrimi kâçkını ceterlerin Afganistan'a karşı yürüttükleri ilan edilmemiş savaşın ardında yatan gerçek nedenler bunlardır. Bunların korkusu, Afgan halkının özverili savaşımıyla ve ADHP Sekreteri ve Devrim Konseyi başkanı B.Karmal'ın Nisan devriminin 6.yıldönümü töreninde de vurguladığı gibi, "Afganistan'ın bağımsızlık ve egemenliğini korumanın tek güvencesi olan SSCB ve öteki sosyalist ülkelerle enternasyonalist kardeşliği bağları"nın yardımıyla elde ettiği bu artan kazanımlardan, özgürlük ve ilerleme savaşımıdır.

O nedenle, Afganistan'a karşı yıkıcı eylemler için bu yıl Pentagon 125 milyon Dolarlık rekor bir harcama ayırdı. Aynı amaçlar için İngiltere 18 milyon Sterlin, FAC 60 milyon Mark, Japonya 4 milyar Yen sağladı. Kıralk ceterlere top, roket ve uçaksavar da içinde, en değişik silahlar veriliyor. Pakistan'da kurulan Afganistan düşmanı merkezlerde karşıdevrim ceterlerine CIA uzmanlarının yönetiminde bozgunculuk, sabotaj ve terör talimi yaptırılıyor. 50'nin üstünde Batı radyo istasyon Afganistan'a karşı nefret dolu karalama yayını yapıyor. Bu yayınlar son 5 yılda 20 kat artarak, günde toplam 60 saate çıktı.

Ne ki, "Nisan'ın öfkeli ateşi" kanlı dolarlara, marklara, sterlin ve yenlere üstün geliyor, gelecek; "Umud türküsü" karanlıklar dünyasının çatlak sesini bastırıyor, bastırarak. Tarihin gidişi Afganistan'da da geri döndürülemezdir.

Mektuplarınızın bize ulaşıp ulaşmadığını öğrenmek için TKP'nin Sesi'ni dinleyin. Radyomuz Çarşamba akşam ve Perşembe gündüz yayınlarında, ulaşan mektupların dö-kümünü veriyor.

de kişi başına düşen milli gelir 1319 dolardı. 1983'te ise 914 dolara düşmüştür. Emekçilerin bundan aldıkları pay ise aşırı gerilemiştir. Neden dışsatım arttıkça halkın cebindeki para böyle eksiliyor?

Araştırmaya çalışalım: Dışsatım artan bir üretime dayanmıyor. Dışsatımdaki artışlar yatırıma dönüşüyor. İşsizliği azaltıcı bir işlev görmüyor. Dışsatımdaki artış, esas olarak Türk Lirasının dolar karşısında sürekli ve büyük oranlarda değer yitirmesine, dışarı ucuz mal satmaya dayanıyor. TL değer yitirdikçe üretilen mallar dışarıya değerlerinin çok altında satılıyor. Degerlerinin altında satılmaları koşuluyla, Türk mallarına pazar açılıyor. Buna karşılık dışardan aldığımız her kalem malın fiyatı sürekli artıyor. Sonuçta şöyle bir tablo ortaya çıkıyor. Dışsatımdaki dolar olarak her artış, miktar olarak çok daha fazla malın dışarı çıkması demek. Dışsatımda ise tam tersi. Dolar olarak her artış, çok daha az malın içeri girmesi demek. Bu mekanizma emperyalist sömürünün artması demek. Buna devletin, işbirlikçi holdinglerin, dışsatımcıların katkıları, halkın cebinden garanti etmesi ekleniyor. Dışarıya düşük kur nedeniyle ucuz mal satan dışsatımcı kâr eksikliğini, vergi iadesi, kur farkı vb. yollarla halkın cebinden kapattıyor. Bu sömürü ve yağmaya bir de, dışa satılacak malları daha ucuz maletmek için, işçi ücretlerinin, köylü gelirlerinin sürekli geriletilmesini eklemek gerekiyor.

İşte bu yüzden dışsatım arttıkça emperyalistler ve işbirlikçileri zenginleştiği için halkın sefaleti de artıyor. Ve ülkemizdeki ekonomik bunalım daha da derinleşiyor. Özalp'in "dışsatımı artırarak köseyi dönceceğiz" sözleri bu veriler karşısında koskoca bir yalan olmaya devam ediyor.

REAGAN YÖNETİMİ

Başı 3. sayfada

Reagan'ın "terörizme karşı savaş" paravanası ardındaki "yasal önlemler" politikası, CIA'nın Ortadoğu'da ve Türkiye'deki gizli- açık terörist ve casusluk eylemlerini çok daha artıracaktır. Türkiye, daha şimdiden bu kampanyaya alet ediliyor. Reagan'ın Amerikan terörizmini yasallaştırmayı amaçlayan tasarılarını Kongreye sunduğu günlerde Ankara'da Amerikalı uzmanların da katıldığı "uluslararası terörizm" konulu bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda ve daha sonra boyalı basında, bilinen antisovyetik yalanlar yineleni, Reagan'ın son "önlemler paketi" Ermeni terörizmine karşı Türkiye'ye bir yardım gibi gösterildi.

Cuntacı generallerin "terörizme karşı savaş" paravanası altında, ülkemizi boydan boya bir hapisaneye çevirdiğini gören halkımızdan, onların Amerikalı efendilerinin şimdi aynı maskeyle tüm dünyayı bir nükleer mezarlığa çevirme yolundaki ilerlediklerini kimse gizlemeyi başaramayacaktır.

TKP'nin Sesine kulak ver!

Hergün saat 5'de 25m, 11820 kHz;
saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da 31m,
9585 kHz; saat 21, 23, 01'de 49m,
6200 kHz; Pazar günleri bunlara ek
olarak saat 15'de 31 m, 9585 kHz.

"SAYGIDEĞER İŞADAMLARIMIZ"

Başı 5. sayfada

Bernard Nahum'la 1944 yılında ortak oldu. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Amerikan O-liver ve US Rubber şirketlerinin Türkiye acentalığını aldı. Aralarında General Electric, Mobil, Fiat'ın da bulunduğu 100 dolayında Amerikan ve Avrupa şirketinin Türkiye temsilciliğini yapmaktadır. İsa'de Eksenazi, Koç Holding'in mali işler müdürüdür. Ulusu hükümetinin Sanayi Bakanı Sahap Kocatopçu, Koç topluluğu İdari K. Başkanidir. Koç'un Generallerle yakın ilişkileri vardır. İlk kuruluşunda OYAK'ın yönetim kurulu üyeliğine getirilmiştir.

Yedinci "rekortmen" Kemal Horzum, Ankara "Mafya"sının başlarındandır. Haraç keser, esrar satar, kumar oynatır, adam vurur. Ankara kabadayılarında Ahmet Turgut ve Yusuf Koç'la birlikte çalışır. (Hürriyet, 4 Eylül 1983) MDP'nin başı emekli general Turgut Sunalp, partisinin ilk genel merkezinin "Mavi Köşk" diye bilinen Kemal Horzum'un Ankara, Cinnah Caddesi 40 Numaradaki işyerine kurmuştur. MDP Genel Merkezi'ni telefonla aradığınızda karşınıza "burası Tekpar Şirketi" diyen "Mafya Şefi" Kemal Horzum çıkıyordu.

Vergi "rekortmen"leri arasında sekiz ve dokuzuncu sıralarda yer alan Ahmet ve Mehmet Onur kardeşler, inşaat müteahhitleridir.

Onuncu sıradaki Rahmi Koç'tan sonra onbirinci sıradaki Mehmet Ali Yılmaz, 24 Ocak sonrası multi-milyarderlerindendir. TEK-ARD Holding'in başı, Trabzonspor Kulübü'nün Başkanı, Güneş gazetesinin sahibidir. 30 milyar liraya malolacak Tuzla Deniz Harboku İnşaatını, Taşucu Nükleer santralinin altyapı ihalelerini almıştır. Daha çok askeri ve resmi taahhüt işlerine girmektedir. (Tercüman, 30 Nisan 1983 ve Nokta Dergisi, 26 Aralık 1983)

Yalnızca TC'nin bu "vergi rekortmenleri" listesi bile, TKP Programında yer alan aşağıdaki bölümleri çok açık doğruluyor:

Aracı-vurguncu burjuvazi: Karaborsa, spekülasyon, tefecilik, kaçakçılık ve devlet sektörüne ve orduya müteahhitlik yoluyla, yasal ve yasadışı yollardan büyük kârlar sağlayan aracı-vurguncu burjuvazi, bir dizi dolaylı-dolaysız yolla, emperyalist çevrelerle ve işbirlikçi

Emekçiler, durmak bilmeyen zamları protesto etmek için hükümete karşı birleşin!

tekelci burjuvaziyle, bürokratik burjuvaziyle, ordu üst yönetimiyle ilişkilerindedir. ;

İşbirlikçi oligarşi: Bugün Türkiye'de ekonomi ve devlet üzerinde egemenliği, işbirlikçi oligarşi elinde tutuyor. İşbirlikçi oligarşi, işbirlikçi tekelci burjuvaziden ve onun çevresinde kenetlenmiş olan işbirlikçi büyük burjuvazinin, büyük toprak sahiplerinin, bürokratik burjuvazinin, aracı-vurguncu burjuvazinin en kodamanlarından, ordu üst yönetiminden ve emperyalizmin, özellikle Amerikan emperyalizminin ülkedeki temsilcilerinden oluşuyor. Bu kesimler, aralarındaki kimi çelişiklere karşın, halka ve onun ulusal çıkarlarına karşı sıkı sıkıya kenetlenmişlerdir.

(TKP Programı, s.22-23)

6 PARTİ ORTAK ÇAĞRI

Başı 1. sayfada
yaygınlığa ve etkinliğe kavuşturmayı görev biliyor. Ülkemizin ve dünyanın tüm barış ve demokrasi güçlerini, halklarını dayanışmaya çağırıyor.

Çeşitlenimdeki yurtseverler, tutuklu yakınları birliğini ve direnişinizi güçlendirin, yalnız değilsiniz !

Türkiye ve Kürdistanlı emekçiler; Aydınlar, Gençler, Kadınlar; Barış, demokrasi, iş,emek istiyorsanız faşist rejimin halklarımızın bir en seçkin, yigiti, namuslu evlatlarını yok etmesine izin vermeyin, onları kurtarmak için sesinizi yükseltin! Politik tutuklularla ve yakınlarıyla dayanışma gösterin. Politik tutukluların salıverilmesi ve geniş kapsamlı bir af için yürütülen mücadeleyle omuz verin!

Tüm demokrat ve barışsever insanlar!
Barış, demokrasi ve insan hakları adına, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki onbinlerce siyasi tutuklunun sistemli işkence ve zulüm altında yok edilmesine göz yummayın, ülkemizdeki politik tutuklularla dayanışma gösterin. Faşist rejimi, onu mali ve politik alanda destekleyen çevreleri protesto edin. İşkencelelerin, idamların son bulması, politik tutukluların salıverilmesi için ülkemizdeki demokrasi güçlerine destek olun!

Kürdistan Öncü İşçi Partisi

Türkiye İşçi Partisi

Türkiye Komünist Partisi

Türkiye Komünist Emek Partisi

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi

GECEKONDU YIKIMI...

Başı 10. sayfada

almak için önce yüzbinlerce lirayı, sonra da yok pahasına kondusunu da vurgunculara kaptırmak.

Gecekondu içinde oturanındır Ev yapmak suç değil haktır

Özal başka çaresi olmadığı için gecekondu yapmış yurttaşlara "suçlusunuz, ama para vermiş affederim" diyor yüzüz. Yoksul vatandaş da kendi malını tekrar satmak istiyor. Oysa gecekondu yapan yurttaş suçlu değildir. Gecekondu affa değil, bakıma, alt yapıya ihtiyacı var.

Özal bir yandan da son üç yıldır yapılan yüzbinlerce yeni gecekonduyu yıkım kararı vererek gecekondu halkını bölmek istiyor. Gecekondu halkı buna ahdanmamalıdır. "Tapu" ne kurtulustur, ne de gecekondu yıkımları için bir engel! Eski-yeni tüm gecekondu sahibi ya da kiracı emekçiler, örgütlenmeli, birleşmelidir. Yıkıma karşı, paralı tapu tuzuhına karşı, çekilten bir gecekonducular cephesi kurulmalıdır. Gecekondu mahallesine yıkıma ve soyguna giden Özal hükümetine, geçit verilmemelidir.

- Gecekondu yıkımı derhal durdurulmalıdır. Hiçbir gecekondu yıkılmaz!

- Gecekondu içinde oturanındır! Gecekondu oturanlara parasız ve sürekli oturma hakkı!

Komünistler bu istemlerin çevresinde gecekondu semtlerinde oturan en geniş yığınları birleştirmeye çalışacak, hükümetin vaadettiği tapuyu almak için gecekondu sahiplerinin yapacakları çıkışları desteklemekten de geri durmayacaklardır.

TKP'nin Sesi radyosuna, Atılım'a, TKP'nin sözlü ve yazılı tüm yayınlarına yazı ve haber gönderin, görüşlerinizi iletin. Yollayacağınız mektuplara gizli kalması gereken bilgileri kesinlikle yazmayın!

Yazışma adresimiz:

BOX 16 367 S 10 327
Stockholm-İSVEÇ

STRASBOURG'TA EYLEM BİRLİĞİ

Başı 1. sayfada

Öte yandan, Türkiye'deki faşist rejimin içyüzünü tüm dünyada sergileyerek, Batı Avrupa'dan Amerika'ya kadar geniş bir dayanışma hareketi yaratan 170 bin aşkın imzayla Türkiye'deki zindanlarda direnen yurtseverlerin sesini duyuran ve genel af kampanyasını yükselten demokrasi güçlerinin eylemleri bundan böyle daha da güçlenerek sürecektir. Demokrasi güçleri arasında kurulan eylem birliğinin pekişmesi ve daha da genişlemesiyle, ülkemizde demokrasi için savaş da güçlenecektir. Avrupa Parlamentosunda gerçelik, sağ kanat tükürdükleri yalamıştır. İlerici güçler, sol kanat ise bizimledir. Onlarla demokrasi ve barış için ortak savaşımıza yine yanınız.

Avrupa Konseyi,kendisi hakkında karar verdi

Avrupa Konseyi Siyasi Komisyonu'nun Türkiye raporörü Steiner'in son raporunda şu sözler yer alıyordu: "Aksayan ve kaygı verici en önemli nokta Türkiye'de hâlâ temel hak ve özgürlüklerin çiğnenmesi, sendikalar kısıtlamalarının, yasakların sürmesidir. Hapishanelerdeki insanlık dışı uygulamalar ve üç yıldır sürüp giden politik ve sendikalar davalardır. Türkiye hapishanelerinde üç yıldır sıkıyönetim mahkemelerinin vereceği

kararı bekleyen binlerce insan bulunmasıdır..."

Türkiye'de demokrasinin olmadığına itirafı olan bu rapora rağmen, bizzat bu raporun yazarı da dahil olmak üzere Avrupa parlamentosunda Batı Avrupa gericiğini temsil edenler, NATO'cular, bile bile, Türkiye'nin Avrupa Konseyi'nde kalması için oy kullandılar. 10 çekimser, 50 red oyna karşılık 91 oyla Türkiye Avrupa Konseyi'nde kaldı. Böylece, Türkiye'deki faşist rejimin parlamentosunun göndereceği bir delegasyon bundan böyle Konsey çalışmalarına katılabilecek ve "temel demokratik hak ve özgürlükleri,insan haklarını savunmayı kültürüne yazmış" bu Konsey'de demokrasi adına ahkâm kesecek.

Avrupa Konseyi Danışma Meclisi'nin 7 Mayıs günü Strasbourg'da başlayan yıllık toplantısında alınan bu karar, Türkiye'deki faşist baskı ve terör rejiminin onaylanması oldu. Batı Avrupa'ya Amerikan nükleer roketlerinin yerleştirilmesi kararı karşısında nasıl Batı Avrupa'nın ilericileri,barışçı, güçleriyle gerici ve NATO'cu güçleri karşı karşıya geldiyse, faşist bir rejimin onaylanmasında da bu iki B.Avrupa karşı karşıya gelmiştir. Batı Avrupa'ya Amerikan ölüm roketlerinin yerleştirilmesi onaylayan Avrupa Konseyi'ne egemen gerici kanat, elbette Türki-

ye'de Amerikan emperyalizminin, NATO'nun canavarca planlarını onaylayan faşist rejime destek verecekti. Avrupa Konseyi içinde barışı savunan ilericiler güçler Türkiye'de de demokrasi güçlerini savundular. Amerikan emperyalizminin, NATO'nun savaş planlarının ortakları ise Türkiye'deki faşist rejimin yanında yer aldılar. Barışın demokrasiyle, savaşın ise faşizmle kopmaz kan bağı bu olayda bir kez daha belgelendi. Avrupa'daki işçilerimizin gazetesini Türkiye Postası oylama öncesinde "Konsey..Türkiye hakkında

değil,kendisi hakkında karar verecektir. Avrupa Konseyi'nin bütün temel belgelerinde yer alan 'insan hakları' ve 'demokratik özgürlükler' konusundaki sözlerin gerçekten bir anlamı var mıdır, yoksa bunlar kağıt üzerinde kalmaya mahkum fiyakalı sözlerden mi ibarettir?" diye yazıyordu. Evet Konsey kendisi hakkında karar vermiştir. Bundan böyle, Türkiye'de Evren-Özal ortaklığı biçiminde sürmekte olan faşist rejimin tüm uygulamalarının sorumluluğunu bu karara oy verenler de taşıyacaktır.

35 SAATLİK İŞ HAFTASI

Başı 4. sayfada

şimdirdir, hem de yabancı düşmanlığını geri püskürtmek için savaşımındır. Bu savaşım ancak Alman işçilerle birlikte,omuz omuza verilebilir. Nitekim Türkiye'li göçmen işçilerin örgütü FİDEF'in 8.Kurultayında, 35 saatlik iş haftasının daha güçlü desteklenmesi kararı alınmıştır. FİDEF, Türkiye'li işçilere, onları geri göndermek, ailelerini birleşmesini önlemek, serbest dolaşım hakkını tanımak istemelerle, 35 saatlik iş haftası istemine karşı çıkarılan aynı güçler olduğunu gösteriyor.

TKP MK Genel Sekreteri H.Kutlu yoldaş FİDEF'in 8. Kurultayına gönderdiği mesajda TKP'nin "FİDEF'in çatısı altında birleşen

Türkiye'li işçilerin F.Alman işçi sınıfı ile birlikte 35 saatlik iş haftası savaşımına büyük bir değer biçtiğini" belirtti. Türkiye'li komünistler, göçmen işçilerin sendikalarında daha aktif rol almasını, grevlere daha çok katılmasını sağlamak için vargüçle çalışıyor. Kardeş AKP ile birlikte, işyerlerinin korunması ve güvence altına alınması, tekellerin saldırılarının ve gerici Kohl hükümetinin geriletilmesi için verilen 35 saatlik iş haftası savaşımına en önde katılıyorlar. Federal Alman işçi sınıfının bu savaşımındaki her başarısı, Türkiye işçi sınıfının savaşımına da önemli bir destek olacaktır.

Gecekondu sahibi ve kiracısı tüm emekçiler! Yıkımcı soyguncu
Özal hükümetine karşı birleşin!

Gecekondu içinde oturanındır! Gecekondu yıkımına son!

●Nesrin TAŞOVA

"Gecekondulara tapu vereceğiz". Yerel seçimler öncesinde Özal'ın en çok tekrarladığı sözlerden biriydi bu. Hatta onun emriyle "sarı" renki tapu tahsis belgeleri çok acele olarak bastırılmıştı. Gecekondu halkına 'ANAP'a oy ver, tapunu al' dediler. Ankara'da tüm nüfusun % 73'ünü, İstanbul'da % 51' ini, İzmir'de % 42'sini oluşturan gecekondu halkı dikkatle izlemeye başladı gelişmeleri. Coğu umutlandı.

Fakat ne olduysa seçimlerden sonra oldu. Önce İstanbul'da başladı gecekondu yıkımları. Ve son hızla devam ediyor. Ümraniye'de 212 gecekondu yıkıldı ilk elde. Yine İstanbul'un Büyük Armutlu ve Beşiktaş semtlerinde yüzlerce gecekondu yerle bir edildi. Ankara Macunköy'de 1500 kişinin yaşadığı 200 gecekondu, İzmir Balatçık'ta 70 gecekondu buldozerlerle, polis zoruyla yıkıldı. İzmir'de yıkım Gültepe ve Camlica semtlerinde devam ediyor. Ve "40 bin adet gecekondu" yıkılana kadar devam edecek. Çünkü İzmir'de imar affı kapsamına girmeyen 40 bin gecekondu var. Ve İzmir'in ANAP'lı belediye başkanı Burhan Özfatura şöyle diyor: "Böylece şimdi imar affı yasasını en iyi biçimde uygulamış oluyoruz".

Türkiye Komünist Partisi İzmir İl Komitesi Karşıyaka ve Çiğli ilçelerinde geniş bir şekilde, ev ev dağıtılan bir bildiriyle gecekondu yıkımını protesto etti.

"...Yurttaş, Balatçık köyünde meydana gelen gecekondu yıkımı, faşist cuntanın uyguladığı politikanın bir sonucudur. Bu yıkım yarın diğer emekçi semtlerinde de yapılacaktır.

- Gecekondu yıkımını durdurmak için faşist cuntaya karşı savaşımı yükseltelim!

- Gecekondu yıkımı durdurulsun!

- Evren-Özal diktatörlüğünü yıkalım, ulusal demokrasiyi kuralım!

Türkiye Komünist Partisi İzmir İl Komitesi"

Gecekondu halkı bir kez daha aldatıldı. Tapu bekleyenlere evlerinin yıkıntıları başında ağlamak düştü. Çünkü 25 Mart'tan önce çıkmış olan imar ve gecekondu affı yasasına göre "2 Haziran 1981'den sonra yapılan gecekondu yasadan yararlanamayacak"tı. Önce imar affı yasa tasarısını uzun süre yasalaştırmayıp gecekondu yapımını teşvik ettiler. Sonra Özal, oyalamak için "her gecekonduya tapu vereceğiz" yaanıyla özellikle teşvik etti gecekondu yapımını. Şimdi "af dışında kalanlara tapu yok, yıkım var" diyorlar. Gerçek gelirleri sürekli azalan emekçiler dışlerinden tırnaklarından artırarak yaptıkları gecekonducuları da yitiriyorlar şimdi. DİE verilerine göre "1978 yılında 9,5 yıl çalışması karşılığı konut sahibi olabilen asgari ücretlinin, aynı konuta sahip olabilmesi için şimdi yemeden içmeden 18 yıl çalışması gerekiyor". İşte bu koşullarda kendine güç bela ancak bir gecekondu yapan emekçiler şimdi sokağa atılıyor. Özal bir yandan gecekonducuları yıktırırken, sağlam bıraktıklarından da "tapu tahsis belgesi" adı verilen bir kağıt parçası karşılığında haraç almayı planlıyor. O, gecekondu halkına haris bir tüccarın gözüyle bakıyor. Gecekondulardan onbinlerce lira almaya "yeminli özel teknik bürolar" kuruluyor. Bu bürolar, yalnızca alt sınırı belirlenmiş bir ücret karşılığı, gecekondu sahibine "tesbit ve değerlendirme belgesi" verecekler. Bu belge "tapu tahsis belgesi"ne temel olacak. Tabii böyle olunca bir rüşvet kapısı daha açılıyor. Halkın soyulması için bir alan daha. Ve bu soygun karşılığı gecekonducuya verilecek olan yalnızca geçici bir belgedir. Gerçek tapu sözde gecekondu böl-

gesinin İmar planı hazırlanıp alt yapı tesisleri tamamlandıktan sonra verilecek. Ve bu arada gecekondu sahibi 4 yıl içinde bir de arsa bedellini ödeyecek. 1 Nisan 1984 tarihli Hürriyet şöyle yazıyor: "Bütçe açığını gecekonducular kapayacak".

Tapu: Gecekondu ağalarının rüyası

Zor bela yaptığı gecekonduya gene zor bela bir tapu alabilecek emekçiyi neler bekliyor? Önce tapuyu almanın, düşünülmenin tersine bir şans olmadığını belirtmek gerek. Çünkü kendi emeğiyle, kendi parasıyla evini yapan emekçi, devlet konut sağlamadığı için bu sağlıksız koşullarda barınmak zorunda kalan yurttaş, bu sefaletin sürmesi karşılığında devlete ek bir para ödeyecek. Amerikan kafalı bezirgan Özal, sefaleti işte böyle parayla satacak.

Toplu konut fonu mu, tekellere hibe fonu mu?

İstanbul Sanayi Odası'nın yaptığı bir araştırmaya göre, şu anda 1,5 milyon konut açığı var ülkemizde. Ve bu rakam 1988'lere doğru 2 milyona varacak.

Şimdi sözde bu sorunu çözmek için bir "konut fonu" oluşturuluyor. Bu fon, sigaradan içkiye, benzinden yağazına kadar halkın sürekli kullandığı mallara yapılan zamardan, gecekondu halkından tapu yalanı ile alınacak paralardan ve bir de zenginlerin lüks tüketim malı kullanırken harcaacakları paranın bir bölümünden oluşacak. Yani, bu hesaba göre, başını sokacak bir evi olmayan yoksul halk zam yapıldıkça sevinecek. Zengin de ne kadar çok ziftlenirse, yoksula o kadar çok yardım etmiş olacak. Özal ne kadar çok zam yaparsa, halkı o kadar düşümsün olacak. Özal'ın şaksakçısı Günaydın gazetesi: ilk müjdeyi şöyle veriyor: "Konut fonu zamları geliyor".

Konut fonunda toplanmaya başlayan milyarlar, gerçekten konut sorununu çözmek için mi kullanılacak? Bu kârlı kâpiya hemen Enka, Libas, Koza İnşaat, Doğuş, Oyak-Kutlutaş vb. büyük şirketlerin sıralanması fonun kimler için hazırlandığını gösteriyor. Özal'ın amacı, dış piyasada darboğazlarla karşılaşan inşaat şirketlerine yeni bir kâr kapısı sağlamaktır. Konut fonunu onların yağmasına sunmaktır. Fonun nasıl kullanılacağına hükümetten çok, Enka Holding'in başı Sarık Tara karar veriyor dersek bu abartma olmaz.

Konut kredisinden kimlerin yararlanabileceğine bakınca, Özal'ın "sosyal konut" balonunun ikinci bir amacı da çıkıyor ortaya. 70 metrekaarelik bir ev almak isteyen bir insan önce 300 bin lira ödeyecek. İkinci yılın

Diyeim ki, tapuyu aldı bir yurttaş. Özal'ın uyguladığı ekonomik politikanın yoksullaşmayı, işsizliği giderek artırdığı bilinliyor. Emekçiler yaşayabilmek için sürekli kendilerinden bir şeyler satmak zorunda kalıyorlar. Tapulu bir gecekondu, kapitalizmde alınır satılır mal demek. Artan yoksulluk, işsizlik emekçinin gecekonduğunu kısa vadede elden çıkartması sonucunu doğuracak. Böylece gecekonducuya yine kendi gecekonducusunun kiracısı durumuna düşecek. Yani sıfır noktasına, başlanan noktaya geri dönüş. Ama biraz daha yoksullukla, biraz daha sefaletle, ödenen arsa bedellerini, vergileri, teknik bürolara kaptırılan onbinlerce lirayı kaybetmiş olarak geriye dönüş.

Anlatılan süreç gecekondu ağalarının süratle artmasına, onlara, yüzlerce gecekondu sahibi vurguncu kapitalistin oluşmasına yol açacak. Zor durumda kalan emekçinin gecekonducusuna istihlal e koyacak ağalar. Giderek gecekondu bölgelerini tümüyle kontrol altına almaya başlayacaklar. Günaydın gazetesi 2 Mart 1984 tarihli sayısında bir de şu müjdeyi veriyor: "Tapuya kavuşacak olan gecekondu sahipleri, -siz 5-10 kondu sahibi gecekondu ağısı diye okuyun- gecekonducularını yıktırıp yerlerine çok katlı apartmanlar yaptırabilecekler. Yık-Yap'çı müteahhitlere geniş çaplı iş imkanı".

Böylece her alanda hızlanan tekelleşme, konut sahipliği alanında da gerçekleşecek. "Tapum olunca güvencem olur" sanan yoksul gecekondu halkını bekleyen budur. Tapu

Arkası 9. sayfa

sonuna kadar 600 bin lirayı tamamlayacak. Eğer ev bitmişse içine girip, bugünkü faiz oranlarıyla 20 yıl ayda 15 bin lira ödeyerek ev sahibi olacak. Bu koşullarda fonun kredi alabilecek olanlar ancak orta katmanların üst kesimleri olabilir. İşte Özal'ın "konut fonu" nunun bir amacı da bu kesimleri "sizi ev sahibi yapacağız" vaadiyle rejime bağlamaya çalışmaktır.

Eğer Özal'ın konut sorununu çözmek gibi sosyal bir amacı olsaydı, bugün örneğin kooperatifler eliyle yapımına başlanmış ama devlet kredi vermediği için bitirelemeyen 85 bin konutu bitirirdi önce. Bu konutları bitirmek bir yana Özal, özel inşaat şirketlerine sağladığı vergi muafiyetlerini bile bu kooperatiflere sağlamıyor. Ya da Özal gerçekten konutsuz insanları düşünseydi, pahalı olduğu için yıllardır alıcı bulamayan, boş duran onbinlerce konuta el koyar, bunları ucuza halka kiralardı.

Konut yapımının hızlanacağı, böylece işsizliğin azalacağı iddialarına gelince. Yatırımlar konusunda İMF reçetesi kesin: "Yatırım yok!" İSO başkanı ve inşaat malzemesi üreten bir dizi fabrika sahibi olan İbrahim Bodur feryad ediyor: "İMF'nin evimize kadar girecek Toplu Konut hareketini geciktirmesine razı değiliz." Fakat yine gazeteler yazıyor: "Konut fonunu IMF denetleyecek." Özal'ın bütçesi açık verince, vaatlerini unutup, ilk başka konut fonuna el atacağı da şimdiden bellidir.

Özal konut sorununu çözmez. O sadece bu görüntü altında halkı bir kez daha soyuyor. Ve konut yapımı alanında da tekelleşmeyi getirerek, gecekondu ağalığını teşvik ederek konut sorununu emekçiler için daha da içinden çıkılmaz bir hale getirmeyi amaçlıyor.

Konut sorunu nasıl çözülür?

Konut sorununun çözülmesi, konut yapımının bir kâr alanı olarak değil, toplumsal bir görev olarak görülmesiyle olanaklıdır. Ülkemizde -tüm kapitalist dünyada bu böyledir- insanın barınma ihtiyacı yalnızca kapitalistler için bir kâr kapısı olarak görülüyor.

Kapitalizmde ekonomik gelişmenin emekçilerin yaşam düzeyinde bir yükselme amacını taşımadığının en açık örneği, tüm kapitalist ülkelerde konut sorununun giderek büyümesidir. Bu ülkelerde her yıl yüzbinlerce alle eski evlerinin kirası fazla geldiği için daha kötü konutlara taşınıyor. Bir yandan da yüzbinlerce lüks daire pahalı olduğu için boş duruyor.

Oysa sosyalist ülkelerde artık gecekondu ve benzeri ilkel yapılar tarihe karıştı. Buralarda oturan insanlar, modern konutlarda insanca yaşama olanağına kavuştular. Artık sosyalist ülkelerde sorun barınma sorunu değil, daha da konforlu evlere geçmek. Ve sosyalist ülkeler bu hedefe doğru hızla ilerliyorlar.

Peki kapitalizmde bir türlü çözülmeyen bu sorunu nasıl çözüyor sosyalist ülkeler. Buralarda özel kapitalist inşaat kuruluşları yoktur. Konut bir kâr aracı, arsa bir vurgun aracı olarak kullanılamaz. Konut yapımı ve gereken bakımı tamamen devletin sorumluluğundadır.

Arkası 7. sayfa